

IPPC

INTEGROVANÁ PREVENCE A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠTĚNÍ

Stručný průvodce
2. aktualizované vydání

Ministerstvo životního prostředí
České republiky

INTEGROVANÁ PREVENCE A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠTĚNÍ

Stručný průvodce

2. aktualizované vydání

© Ministerstvo životního prostředí, 2008

Integrovaná prevence a omezování znečištění

Stručný průvodce

Autoři: Ing. Bc. Jan Maršák, Ph.D.; Ing. Jan Slavík a kol.

Vydalo: Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10.

Design, výroba: Formata, 2008.

© Ministerstvo životního prostředí, 2008

Publikace neprošla jazykovou úpravou. Informace uvedené v publikaci jsou platné k 1. 11. 2008. Mohou být zejména s ohledem na vývoj příslušných právních předpisů v budoucnu aktualizovány.

ISBN 978-80-7212-487-9

OBSAH

Úvod	7
Kapitola 1 – Co je integrovaná prevence a omezování znečištění?	9
Právní předpisy upravující zavádění integrované prevence a omezování znečištění v Evropské unii	9
Právní předpisy upravující zavádění integrované prevence a omezování znečištění v České republice	10
Kapitola 2 – Koho se integrovaná prevence týká?	11
Průmyslové a zemědělské činnosti, které povinně spadají pod působnost zákona o integrované prevenci a jejichž provozovatelé musí mít integrované povolení	11
Kapitola 3 – Postup při vydání integrovaného povolení	14
Žádost o integrované povolení	14
Podání žádosti	14
Rozeslání žádosti k vyjádření a zveřejnění stručného shrnutí	15
Vyjádření k žádosti	16
Vyjádření odborně způsobilé osoby	16
Ústní jednání	17
Rozhodnutí o vydání integrovaného povolení	17
Odvolání/rozklad, nabytí právní moci rozhodnutí	17
Časová náročnost vydání integrovaného povolení	18
Kdy je nutné integrované povolení získat?	18
Pokuty a správní delikty	19
Změna integrovaného povolení	19
Přechod integrovaného povolení	20
Zánik integrovaného povolení	20
Správní poplatky	20
Kapitola 4 – Kompetentní instituce v rámci integrované prevence v ČR	21
Ministerstvo životního prostředí	21
Krajský úřad	21
Česká inspekce životního prostředí	21
CENIA, česká informační agentura životního prostředí	22
Ministerstvo průmyslu a obchodu	22
Ministerstvo zemědělství	22
Krajské hygienické stanice	22

Kapitola 5 – Nejlepší dostupné techniky a systém výměny informací	23
Výměna informací o nejlepších dostupných technikách v Evropské unii	23
Výměna informací o nejlepších dostupných technikách v České republice	24
Fórum pro výměnu informací o nejlepších dostupných technikách v ČR	24
Technické pracovní skupiny v ČR	24
Kapitola 6 – Praktické příklady aplikace zákona o integrované prevenci	26
Energetika	26
Výroba a zpracování kovů	26
Zpracování nerostů	28
Chemický průmysl	29
Nakládání s odpady	33
Ostatní průmyslové činnosti	35
Kapitola 7 – Deset základních otázek provozovatele zařízení	38
Důležité pojmy	40
Použité zkratky	43
Důležité odkazy a kontakty	44
Schéma procesu vydávání integrovaného povolení	46

ÚVOD

Omezování znečištění z průmyslové a zemědělské činnosti patří mezi priority Evropské unie (EU) v oblasti životního prostředí. Doposud uplatňované strategie pro snížení zatížení životního prostředí (zejména instalování tzv. koncových technologií) ustupují do pozadí. Důraz je kladen na integrovanou prevenci, která znamená přechod od koncových technologií k nejlepším dostupným technikám (BAT) a ochraně životního prostředí jako celku.

Stěžejní normou, která v sobě obsahuje nové přístupy v ochraně životního prostředí, je směrnice Rady 2008/1/ES (dříve 96/61/ES) o integrované prevenci a omezování znečištění. Stanovuje požadavky a podmínky pro rozvoj vybraných průmyslových a zemědělských činností (specifikovány v příloze I ke směrnici) tak, aby byl ve shodě s udržitelností životního prostředí.

Směrnici **o integrované prevenci a omezování znečištění** byla nastavena zcela nová pravidla pro povolování výrobních činností velkých průmyslových a zemědělských podniků. Poprvé se v ní objevily požadavky na integrovaný přístup k omezování znečištění. Základem integrované prevence v ochraně životního prostředí je přechod od složkové ochrany životního prostředí ke komplexnímu posuzování dopadu provozu konkrétních zařízení, přechod od masového využívání koncových technologií, které často pouze převádějí znečištění z jedné složky životního prostředí do druhé, k prevenci a minimalizaci znečištění přímo u jeho zdroje.

Členské státy EU měly za povinnost podniknout takové kroky, aby všechna tzv. stávající zařízení spadající do působnosti směrnice měla do 30. 10. 2007 povolení vydané v souladu se směrnicí. S ohledem na značný počet zařízení na území ČR musí jejich provozovatelé a povolující úřady problematice integrované prevence a omezování znečištění věnovat náležitou pozornost.

Předkládaná příručka obsahuje ve stručné podobě všechny potřebné informace k povolovacímu procesu podle zákona č. 76/2002 Sb., v platném znění. Zároveň zohledňuje vývoj legislativy jak na národní, tak i evropské úrovni.

KAPITOLA 1

CO JE INTEGROVANÁ PREVENCE A OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠTĚNÍ?

Integrovaná prevence a omezování znečištění (*Integrated Pollution Prevention and Control – IPPC*) je dalším stupněm vývoje dosud uplatňované strategie koncových technologií, které odstraňují vzniklé znečištění například z ovzduší nebo odpadních vod „na konci potrubí“ („*end-of-pipe*“), tedy převážně pomocí filtrů, odlučovačů a jiných čistících zařízení. Preventivní přístup zabraňuje znečištění již před jeho vznikem volbou vhodných výrobních postupů, čímž šetří investiční náklady na koncové technologie, suroviny a energii. Integrovaná prevence překonává princip složkového přístupu, který často vedl jen k přenosu znečištění z jedné složky životního prostředí do druhé.

HLAVNÍ PRINCIPY INTEGROVANÉ PREVENCE

- **Posuzování průmyslových a zemědělských činností z hlediska ochrany životního prostředí jako celku.** Provozní podmínky zařízení musí být takové, aby nedocházelo k přenosu znečištění mezi jednotlivými složkami životního prostředí. Cílem je snížení celkového negativního vlivu na životní prostředí.
- **Podpora preventivního přístupu při snižování znečištění.** Vznik odpadu je omezen přímo vhodnou volbou technologie. Vzniklé odpady jsou v maximální možné míře zhodnocovány a recyklovány.
- **Stanovování podmínek provozu zařízení na základě tzv. nejlepších dostupných technik** tak, jak jsou specifikovány ve směrnici a v zákoně o integrované prevenci.
- **Pravidelné přezkoumávání vydaných integrovaných povolení** a jejich úprava podle vývoje techniky a legislativy, což představuje trvalý tlak na technickou inovaci zařízení.
- **Informování veřejnosti** a její účast na povolovacím procesu.
- **Integrace dílčích povolení do jednoho** a vydání tohoto povolení jedním úřadem.

Právní předpisy upravující zavádění integrované prevence a omezování znečištění v Evropské unii

- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění (kodifikované znění)¹⁾.

¹⁾Původní směrnice o integrované prevenci 96/61/ES byla zrušena směrnicí 2008/1/ES.

Právní předpisy upravující zavádění integrované prevence a omezování znečištění v České republice

- **Zákon č. 76/2002 Sb.**, o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění **zákona č. 521/2002 Sb.**, **zákona č. 437/2004 Sb.**, **zákona č. 695/2004 Sb.**, **zákona č. 444/2005 Sb.**, **zákona č. 222/2006 Sb.** a **zákona č. 25/2008 Sb.**.
- **Zákon č. 435/2006 Sb.** – úplné znění zákona o integrované prevenci²⁾.
- **Vyhláška č. 554/2002 Sb.**, kterou se stanoví vzor žádosti o vydání integrovaného povolení, rozsah a způsob jejího vyplnění.
- **Nařízení vlády č. 63/2003 Sb.**, o způsobu a rozsahu zabezpečení systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách.

²⁾Nezahrnuje změny provedené zákonem č. 25/2008 Sb.

KAPITOLA 2

KOHO SE INTEGROVANÁ PREVENCE TÝKÁ?

Příloha č. 1 k zákonu o integrované prevenci obsahuje výčet průmyslových a zemědělských činností, které jsou rozděleny do kategorií: **energetika, výroba a zpracování kovů, zpracování nerostů, chemický průmysl, nakládání s odpady, ostatní zařízení** (např. papírny, jatka, výroba potravin a krmiv, kafilérie, intenzivní chov drůbeže a prasat, povrchová úprava látek, výroba uhlíku a elektrografitu). Jednotlivé kategorie obsahují přesně definované činnosti, na jejichž provozování se zákon o integrované prevenci vztahuje. **Každý provozovatel je povinen se s přílohou č. 1 seznámit a v případě nejasností ohledně zařazení do kategorií se obrátit na Ministerstvo životního prostředí s žádostí o zařazení.**

Správné zařazení zařízení do příslušné kategorie je klíčem k bezproblémovému průběhu řízení o vydání **integrovaného povolení**. Zařazení do kategorie určuje, zda zařízení vůbec spadá pod působnost zákona a ovlivňuje hodnocení aplikace nejlepších dostupných technik, podloženou konkrétním referenčním dokumentem o BAT (BREF). Pokud provozovatel do žádné kategorie nespadá, a přesto chce dobrovolně získat pro své zařízení integrované povolení, je postup shodný jako u zařízení vymezených **v příloze č. 1 zákona**.

Průmyslové a zemědělské činnosti, které povinně spadají pod působnost zákona o integrované prevenci a jejichž provozovatelé musí mít integrované povolení

1. ENERGETIKA

- 1.1. Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW.
- 1.2. Rafinerie minerálních olejů a plynu.
- 1.3. Koksovací pece.
- 1.4. Zařízení na zplyňování a zkapalňování uhlí.

2. VÝROBA A ZPRACOVÁNÍ KOVŮ

- 2.1. Zařízení na pražení nebo slinování kovové rudy (včetně siřičkové rudy).
- 2.2. Zařízení na výrobu surového železa nebo oceli (z prvotních nebo druhotných surovin), včetně kontinuálního lití, o kapacitě větší než 2,5 t za hodinu.
- 2.3. Zařízení na zpracování železných kovů
 - a) **válcovny za tepla o kapacitě větší než 20 t surové oceli za hodinu,**
 - b) **kovárny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde je tepelný výkon větší než 20 MW,**
 - c) **nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu.**
- 2.4. Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně.
- 2.5. Zařízení
 - a) **na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy,**
 - b) **na tavení, včetně slévání slitin, neželezných kovů, přetavovaných produktů (rafinace, výroba odlitků apod.), o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů.**
- 2.6. Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30 m³.

3. ZPRACOVÁNÍ NEROSTŮ

- 3.1. Zařízení na výrobu cementářského slínku v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 500 t denně nebo na výrobu vápna v rotačních pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně nebo v jiných pecích o výrobní kapacitě větší než 50 t denně.
- 3.2. Zařízení na výrobu azbestu a produktů s obsahem azbestu.
- 3.3. Zařízení na výrobu skla, včetně skleněných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.
- 3.4. Zařízení na tavení minerálních materiálů, včetně výroby nerostných vláken, o kapacitě tavení větší než 20 t denně.
- 3.5. Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně anebo o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³.

4. CHEMICKÝ PRŮMYSL

U kategorií průmyslových činností uvedených v této části se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů, podle výčtu v oddílech 4.1. až 4.6.

- 4.1. Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou
 - a) **jednoduché uhlovodíky (lineární nebo cyklické, nasycené nebo nenasyčené, alifatické nebo aro-
matické),**
 - b) **kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery,
acetáty,
ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice,**
 - c) **organické sloučeniny síry,**
 - d) **organické sloučeniny dusíku, jako aminy, amidy, nitroderiváty, nitrily, kyanatany, isokyanatany,**
 - e) **organické sloučeniny fosforu,**
 - f) **halogenderiváty uhlovodíků,**
 - g) **organokovové sloučeniny,**
 - h) **základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy),**
 - i) **syntetické kaučuky,**
 - j) **barviva a pigmenty,**
 - k) **povrchově aktivní látky.**
- 4.2. Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou:
 - a) **plyny, jako čpavek, chlor nebo chlorovodík, fluor nebo fluorovodík, oxidy uhlíku, sloučeniny síry,
oxidy dusíku, vodík, oxid siřičitý, karbonylchlorid,**
 - b) **kyseliny, jako kyselina chromová, kyselina fluorovodíková, kyselina fosforečná, kyselina dusičná,
kyselina chlorovodíková, kyselina sírová, oleum, kyselina siřičitá,**
 - c) **zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný,**
 - d) **solí, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan,
dusičnan stříbrný,**
 - e) **nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny, jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku.**
- 4.3. Chemická zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných).
- 4.4. Chemická zařízení na výrobu základních prostředků na ochranu rostlin a biocidů.
- 4.5. Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů.
- 4.6. Chemická zařízení na výrobu výbušnin.

5. NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

- 5.1. Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně.
- 5.2. Zařízení na spalování komunálního odpadu o kapacitě větší než 3 t za hodinu.
- 5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně.
- 5.4. Sklárky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25.000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu.

6. OSTATNÍ PRŮMYSLOVÉ ČINNOSTI

- 6.1. Průmyslové závody na výrobu
 - a) **buničiny ze dřeva nebo jiných vláknitých materiálů,**
 - b) **papíru a lepenky, o výrobní kapacitě větší než 20 t denně.**
- 6.2. Závody na předúpravu (operace jako praní, bělení, mercerace) nebo barvení vláken či textilií, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 10 t denně.
- 6.3. Závody na vydělávání kůží a kožešin, jejichž zpracovatelská kapacita je větší než 12 t hotových výrobků denně.
- 6.4.
 - a) **jatka o kapacitě porážky větší než 50 t jatečně opracovaných těl denně,**
 - b) **zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv**
 - **z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně,**
 - **z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí),**
 - c) **zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok).**
- 6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.
- 6.6. Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než
 - a) **40.000 kusů drůbeže,**
 - b) **2.000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg), nebo**
 - c) **750 kusů prasnic.**
- 6.7. Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.
- 6.8. Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitizací.

KAPITOLA 3

POSTUP PŘI VYDÁNÍ INTEGROVANÉHO POVOLENÍ

Žádost o integrované povolení

Obsah žádosti je dán požadavky § 4 zákona. **Bližším popisem způsobu a rozsahu vyplnění žádosti se zabývá vyhláška č. 554/2002 Sb. Přílohou této vyhlášky je vzor žádosti a také podrobný návod na její vyplnění.**

Žádost o integrované povolení musí především obsahovat:

- identifikaci provozovatele,
- popis zařízení a s ním spojených činností, identifikační údaje o umístění zařízení,
- stručné netechnické shrnutí – všeobecně srozumitelným způsobem,
- popis surovin a pomocných materiálů, dalších látek a energií, které se v zařízení používají nebo jsou jím produkovány,
- seznam a popis zdrojů emisí a popis dalších vlivů zařízení, jejich vlastností, účinků na životní prostředí a předpokládané množství emisí do jednotlivých složek životního prostředí,
- charakteristiku stavu území, kde je nebo má být zařízení umístěno, včetně vymezení základních střetů v území,
- popis technologie a dalších technik k předcházení vzniku emisí, a kde to není možné, k omezení emisí znečišťujících životní prostředí,
- popis dosavadních nebo uvažovaných opatření k předcházení vzniku odpadu, k úpravě nebo využití odpadu produkovaného zařízením,
- popis dosavadních nebo uvažovaných opatření pro měření a monitorování emisí vypouštěných do životního prostředí,
- porovnání stávajícího nebo uvažovaného zařízení s nejlepšími dostupnými technikami,
- popis dalších plánovaných opatření k zajištění plnění povinností preventivního charakteru,
- návrh závazných podmínek provozu zařízení (podle § 13),
- rozhodnutí, stanoviska, vyjádření a souhlasy, které byly vydány podle zvláštních právních předpisů a podklady k nim,
- přehled případných hlavních variant technologie prověřených provozovatelem,
- další podklady.

Podání žádosti

Provozovatel podává žádost v elektronické nebo listinné a elektronické podobě u místně a věcně příslušného úřadu (krajský úřad). V odůvodněných případech, zejména z technických a ekonomických důvodů, je možné upustit od elektronických podob mapových, obrazových nebo grafických podkladů, které jsou součástí žádosti. Povolovací řízení je zahájeno dnem, kdy je povolujícímu úřadu doručena žádost podle § 3 zákona. V případě listinné a elektronické žádosti je rozhodující doručení listinné podoby.

Povolující úřad ověří během **20 dnů** po doručení žádosti její úplnost. Pokud není žádost úplná dle § 4 nebo nesplňuje požadavky vyhlášky č. 554/2002 Sb., vyzve úřad provozovatele k jejímu doplnění. Lhůtu pro doplnění stanovuje úřad po dohodě s provozovatelem a řízení se přerušuje. Pokud provozovatel žádost v průběhu určené lhůty nedoplní, povolující úřad zastaví řízení (§ 3 odst. 4 zákona).

Přípustné je i pozdější vyžádání doplnění podkladových dokumentů. Pak musí být řízení přerušeno a žadatel je vyzván k doplnění žádosti. Situaci se lze vyhnout posouzením úplnosti žádosti v konzultační (předběžné) fázi řízení.

Pokud je žádost úplná, povolující úřad přistoupí k dalším procesním krokům podle zákona.

V první fázi řízení posuzuje povolující úřad úplnost žádosti podle legislativních předpisů. Pokud není žádost kompletní, je možné ji doplnit. Žádost je možné doplňovat i během dalších kroků povolovacího procesu.

Rozeslání žádosti k vyjádření a zveřejnění stručného shrnutí

Pokud je žádost shledána úplnou, musí ji povolující úřad do **7 dnů** rozeslat příslušným správním úřadům a účastníkům řízení k vypracování vyjádření (§ 8 odst. 1). Vyjádření musí být zaslána povolovacímu správnímu úřadu nejpozději do 30 dnů po obdržení žádosti (§ 9 odst. 1 zákona). Směrodatné pro započítání běhu lhůty je doručení žádosti. Vyjádření subjektů podle § 9, odeslaná po uplynutí lhůty 30 dnů, nejsou v rámci dalšího řízení brána na zřetel.

Příslušné správní úřady, jejichž správní úkony jsou nahrazeny vydáním integrovaného povolení, vykonávají v rámci řízení své pravomoci podle zvláštních právních předpisů tím, že se vyjadřují k žádosti o vydání integrovaného povolení.

Pokud se provoz zařízení může dotýkat životního prostředí jiného státu, je nutné zaslat žádost dotčenému státu (§ 8 odst. 1 písm. c). Úřad (v tomto případě Ministerstvo životního prostředí) mu dále postoupí žádost v souladu s mezinárodními smlouvami, kterými je Česká republika vázána.

ÚČASTNÍKY ŘÍZENÍ JSOU PODLE § 7 ODST. 1 A ODST. 2:

- **provozovatel zařízení**,
- **obec**, na jejímž území je nebo má být zařízení umístěno,
- **kraj**, na jehož území je nebo má být zařízení umístěno,
- **občanská sdružení, obecně prospěšné organizace, zaměstnavatelské svazy a hospodářské komory**, k jejichž činnostem patří prosazování a ochrana profesních a veřejných zájmů podle zvláštních právních předpisů, pokud se jako účastníci písemně přihlásili úřadu do 8 dnů ode dne zveřejnění stručného shrnutí ze žádosti podle § 8.
- **obce a kraje**, na jejichž území může zařízení ovlivnit životní prostředí, pokud se jako účastníci písemně přihlásili úřadu do 8 dnů ode dne zveřejnění stručného shrnutí ze žádosti podle § 8.
- Za účastníka řízení se považuje také ten, kdo by jím byl podle zvláštních právních předpisů, není-li již jeho postavení účastníka vymezeno v odstavci 1 § 7 zákona.

Občanská sdružení a další subjekty mají **8 dnů** na přihlášení. Teprve pak se stávají účastníky řízení a úřad jim musí zaslat žádost k vyjádření. Lhůta 30 dnů v § 9 odst. 3 zákona se počítá až od obdržení žádosti příslušným nově přihlášeným účastníkem řízení. O tyto lhůty se řízení prodlužuje.

Současně s obesláním účastníků řízení je do 7 dnů zahájeno řízení s účastí veřejnosti zveřejněním relevantních údajů na Internetu a vyvěšením na úřední desce povolujícího správního úřadu a na vývěsní desce obce, na jejímž území je či má být zařízení umístěno. Zveřejnění musí obsahovat stručný souhrn údajů podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona a informaci, kdy a kde je možno do žádosti nahlédnout a získat z ní výtahy, opisy nebo kopie.

Vyvěšení a zveřejnění na internetu trvá **30 dnů**. Během této lhůty může kdokoliv zaslat povolujícímu úřadu své vyjádření k žádosti (§ 8 odst. 2 zákona).

Úřad rozesílá kompletní žádost příslušným správním úřadům a účastníkům řízení k vyjádření, na které mají lhůtu 30 dnů. Zároveň se zveřejňuje stručné shrnutí žádosti. Po dobu 8 dnů od zveřejnění se mohou písemně přihlásit další účastníci řízení, například občanská sdružení.

Vyjádření k žádosti

Vyjádření příslušného správního úřadu není správním rozhodnutím, to však neznamená, že není nijak závazné. Vyjádření jsou nezbytným podkladem pro rozhodnutí o integrovaném povolení – kraj, popř. Ministerstvo životního prostředí, se s vyjádřeními musí v odůvodnění rozhodnutí vždy vypořádat.

Pro subjekty, jako jsou občanská sdružení, hospodářské komory a obce a kraje, jejichž území může být zařízením ovlivněno (§ 7 odst. 1 písm. d) zákona), běží lhůta 30 dnů k vypracování vyjádření ode dne, kdy obdržely žádost o integrované povolení.

Řízení o vydání integrovaného povolení je otevřeno i dalším připomínkám a vyjádřeními. Ode dne zveřejnění stručného shrnutí na Internetu a úřední desce úřadu nebo obce může každý, nejen účastníci řízení, po dobu 30 dnů zaslat úřadu svá vyjádření.

Ve svém vyjádření se zúčastněné příslušné správní úřady zaměřují na přezkoumání žadatelem navrhovaných závazných podmínek provozu zařízení a na jejich vyhodnocení, přičemž se vyjadřují k žádosti z hlediska své působnosti stanovené v příslušném složkovém právním předpisu. V tomto směru mohou být učiněny i návrhy na jiné závazné podmínky v povolení, pokud jsou nezbytné k dodržení příslušných právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí a veřejného zdraví.

Příslušné správní úřady se vyjadřují k navrhovatelem stanoveným podmínkám provozu podle své působnosti. K žádosti se vyjadřují i všichni ostatní účastníci řízení, ať jmenovaní v zákoně nebo přihlášení. Lhůta k vyjádření je 30 dní. Po dobu zveřejnění stručného shrnutí žádosti, která je 30 dní, se k žádosti může vyjádřit každý.

Vyjádření odborně způsobilé osoby

Primárním úkolem vyjádření odborně způsobilé osoby je hodnocení aplikace nejlepších dostupných technik. Pouze ve zvláště složitých případech se posuzuje celá žádost. Lhůta k vyjádření je 45 dnů od obdržení žádosti. Vyjádření odborně způsobilé osoby (OZO) není povinnou součástí řízení. Úřad si však její vyjádření může vyžádat a specifikovat jeho rozsah. O tomto postupu neprodleně informuje účastníky řízení

Po obdržení vyjádření odborně způsobilé osoby musí povolující úřad neprodleně informovat veřejnost. Vyjádření odborně způsobilé osoby je zveřejněno na Internetu a vyvěšeno na úřední desce povolujícího správního úřadu. Vyjádření odborně způsobilé osoby musí být veřejnosti zpřístupněno na dobu 30 dnů (§ 11 odst. 3 zákona).

Odborně způsobilá osoba se na žádost úřadu vyjadřuje zejména k aplikaci nejlepších dostupných technik. Její vyjádření není povinnou součástí řízení. Lhůta k vyjádření je 45 dnů.

Ústní jednání

Povolující úřad může v průběhu 5 dnů po obdržení vyjádření odborně způsobilé osoby nebo po uplynutí 30 denní lhůty podle § 9 zákona, pokud nežádal o vyjádření odborně způsobilé osoby, stanovit termín ústního jednání o žádosti. K ústnímu jednání jsou přizváni účastníci řízení. Úřadem mohou být přizvány i odborně způsobilá osoba, Česká inspekce životního prostředí a příslušné správní úřady (§ 12 zákona).

Konání ústního jednání není povinné, úřad jej však musí svolat vždy, požádá-li o svolání účastník řízení (§ 12 odst. 2 zákona).

Ústní jednání není povinné. Svolává jej povolující úřad, pokud o něj požádá účastník řízení. Datum je stanoveno do 5 dnů po uplynutí lhůt k obdržení vyjádření k žádosti. K jednání jsou přizváni účastníci řízení, volba dalších účastníků (například ČIŽP, OZO) záleží na povolujícím úřadu.

Rozhodnutí o vydání integrovaného povolení

Povolující úřad je povinen vydat rozhodnutí o žádosti nejpozději do 45 dnů po obdržení vyjádření odborně způsobilé osoby, pokud o něj požádal nebo po uplynutí 30denní lhůty k obdržení ostatních vyjádření podle § 9 zákona. Pouze v obzvláště komplikovaných případech povolovacího řízení přichází v úvahu prodloužení lhůty až o dalších 45 dnů. Lhůtu prodlužuje Ministerstvo životního prostředí na žádost povolujícího úřadu (§ 13 odst. 1 zákona).

Pokud úřad nerozhodne, resp. neučiní požadované procesní kroky v zákonem stanovených lhůtách, nemá v případě řízení o integrované povolení účinek vydání fiktivního rozhodnutí. Pokud úřad včas nereagoval, řízení pokračuje, byť již lhůta pro určitý procesní krok uplynula. Lhůty v zákoně jsou pořádkové, nikoliv prekluzivní a jejich uplynutím žadateli nezaniká právní nárok na vyřízení žádosti a ani to není titulem pro zastavení řízení.

Rozhodnutí povolujícího úřadu musí být vydáno podle všeobecných, správním řádem definovaných zásad a obsahovat náležitosti podle § 13 zákona. Ve svém rozhodnutí musí úřad podrobně uvést důvody, které jej přiměly k vydání rozhodnutí. Zde se musí úřad zabývat hlavně vyjádřeními příslušných správních úřadů, účastníků řízení a výsledkem ústního jednání k žádosti (§ 13 odst. 5 zákona).

Pokud z řízení vyplyne, že daný záměr neodpovídá požadavkům zákona a zvláštních právních předpisů nebo že není možno z technických důvodů splnit závazné podmínky povolení pro provoz zařízení, úřad žádost zamítne (§ 13 odst. 2 zákona). Zamítnutí žádosti musí být stejně jako každé správní rozhodnutí odůvodněno. Nejsou-li zjištěny důvody pro zamítnutí žádosti, pak povolující úřad vydá integrované povolení (§ 13 odst. 3 zákona).

Úřad rozhoduje o žádosti do 45 dnů od uplynutí lhůt k zaslání vyjádření. Mimořádně lze lhůtu prodloužit o dalších 45 dnů. Obsah integrovaného povolení, stejně jako důvody možného zamítnutí, stanovuje zákon a správní řád. Účastníci řízení, včetně provozovatele, se mohou proti rozhodnutí odvolat k MŽP.

Odvolání/rozklad, nabytí právní moci rozhodnutí

Účastníci řízení jsou oprávněni podat proti rozhodnutí povolujícího úřadu odvolání/rozklad. O odvoláních rozhoduje MŽP jak v případě, kdy je pro vydání rozhodnutí kompetentní kraj, tak i pro povolovací řízení, která jsou vedena MŽP. Odvolání proti rozhodnutí MŽP se označuje za rozklad, o kterém rozhoduje ministr životního prostředí na základě návrhu jím ustanovené zvláštní rozkladové komise.

Odvolání/rozklad je třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Ministerstvo životního prostředí zašle odvolání nebo rozklad Ministerstvu průmyslu a obchodu nebo Ministerstvu zemědělství k posouzení, zda došlo k pochybení při použití nejlepších dostupných technik při stanovení závazných podmínek provozu.

Odvolání nebo rozklad MŽP dále zašle Ministerstvu zdravotnictví, které se k odvolání vyjadřuje z hlediska ochrany veřejného zdraví.

Tyto ústřední správní úřady zašlou své vyjádření do 15 dnů ode dne obdržení odvolání/rozkladu. Ministerstvo životního prostředí ze zaslaných vyjádření vychází.

Rozhodnutí, proti kterému se již nelze odvolat/podat rozklad, tj. odvolání nebylo ve lhůtě 15 dnů podáno, je v právní moci a musí být do 7 dnů zasláno Ministerstvu životního prostředí a na dobu 60 dnů zveřejněno na Internetu. Na úřední desce kraje je zveřejněna informace o tom, kdy a kde je možné do rozhodnutí nahlédnout.

Odvolání/rozklad je třeba podat ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí úřadem, jinak je rozhodnutí v právní moci. Odvolávat se mohou pouze účastníci řízení.

Časová náročnost vydání integrovaného povolení

Celkovou časovou náročnost řízení o vydání integrovaného povolení shrnuje následující tabulka.

Úkon	Doba (dny)
Ověření úplnosti žádosti úřadem.	20
Rozeslání úplné žádosti účastníkům řízení a příslušným správním úřadům. Zveřejnění stručného shrnutí žádosti. Žádost může úřad zaslat k posouzení i odborně způsobilé osobě (OZO).	7
Vypracování vyjádření příslušných správních úřadů a účastníků řízení (do 30 dnů) a OZO, pokud o něj úřad požádal (do 45 dnů). (Do 8 dnů od zveřejnění žádosti se mohou přihlásit i další účastníci řízení, pak se lhůta 30 dnů posouvá).	30/45 (+ max. 8 dnů při přihlášení dalších účastníků řízení)
Rozhodnutí úřadu o žádosti (na žádost úřadu může MŽP prodloužit lhůtu).	45 (+ 45)
Nabytí právní moci rozhodnutí / možnost odvolání.	15
CELKEM*	min. 117 max. 185

Kdy je nutné integrované povolení získat?

Zařízení uvedená do provozu před 30. 10. 2000, která podala žádost o stavební povolení do 30. 10. 1999, **měla povinnost mít IP do 30. 10. 2007** (§ 42 zákona).

Zařízení uvedená do provozu v období od 1. 11. 2000 do 1. 1. 2003 nebo zařízení, pro která bylo vydáno stavební povolení do 1. 1. 2003 a která nebyla uvedena do provozu do 1. 1. 2003, **měla mít podanou žádost o IP do tří měsíců od účinnosti zákona a dále provozovat v souladu s § 16 zákona** (§ 43 zákona).

Nová zařízení s žádostí o stavební povolení po 1. 1. 2003 **mají povinnost mít IP před stavebním povolením** (§ 45 zákona).

Zařízení, pro která byla podána žádost o stavební povolení do 31. 12. 2002 a do tohoto data nebylo pro zařízení vydáno stavební povolení, **musí doložit integrované povolení současně s návrhem, na základě kterého má být započato s užíváním stavby podle zvláštního právního předpisu** (stavební zákon). Tímto návrhem se rozumí žádost o povolení k předčasnému užívání stavby, žádost o souhlas se zkušebním provozem a návrh na zahájení kolaudačního řízení (§ 45 zákona).

* Maximální lhůtu lze prodloužit, pokud je řízení přerušeno kvůli doplnění žádosti. Lhůtu na doplnění stanovuje úřad.

Pokuty a správní delikty

Pokud provozovatel neumožní inspektorům České inspekce životního prostředí nebo pověřeným pracovníkům úřadu přezkum povolení, včetně odběru vzorků a vstupu na dotčené nemovitosti, může mu být uložena pořádková pokuta do 100.000 Kč, a to i opakovaně, do celkové výše 1.000.000 Kč (§ 36 zákona).

Za správní delikt se považuje neohlášení změn v provozu zařízení, mimořádných situací, havárií a úniků, uvedení nepravdivých údajů v žádosti, pokud mají vliv na vydání povolení a nepodání žádosti o změnu povolení po výzvě úřadu ve stanovené lhůtě. Uložena může být pokuta do 1.000.000 Kč.

Závažnějšími správními delikty jsou provozování zařízení spadajícího pod zákon o integrované prevenci bez integrovaného povolení, bez rozhodnutí o jeho podstatné změně nebo v rozporu se závaznými podmínkami provozu. Pokud provozovatele úřad vyzve k nápravě nedostatků zjištěných při přezkumu plnění závazných podmínek povolení nebo k zastavení provozu či jeho části a provozovatel tak ve stanovené lhůtě neučiní, jedná se také o správní delikt. Ve všech případech popsanych v tomto odstavci může být uložena pokuta až 7.000.000 Kč.

Správní delikty projednává na prvním stupni Česká inspekce životního prostředí, krajský úřad a Krajská hygienická stanice (příslušným orgánem je pak ten, který zahájil jednání jako první). O odvolání proti rozhodnutí rozhoduje Ministerstvo životního prostředí (§ 29 c) a d) zákona).

Provozovatel za delikt neodpovídá, pokud vynaložil veškeré úsilí, které bylo možné požadovat, aby porušení svých povinností zabránil (§ 38 odst. 1 zákona). Od pokuty může být upuštěno, pokud provozovatel zajistí odstranění následků porušení povinností a přijme opatření zamezující jejímu trvání nebo opakování (§ 38 odst. 3 zákona).

Zařízení spadající pod zákon o integrované prevenci nelze provozovat bez integrovaného povolení. Výjimky jsou v zákoně přesně časově vymezeny. Povolení podléhá nejméně každých 8 let přezkumu. Kontrolní činnost vykonává MŽP, KÚ, ČIŽP a KHS. V případě závažných správních deliktů může být udělena pokuta až **7.000.000 Kč**.

Změna integrovaného povolení

Provozovatel je povinen dle § 16 zákona ohlásit úřadu **každou plánovanou změnu v provozu zařízení**. Změna v provozu zařízení znamená změnu užívání, způsobu provozu nebo rozšíření zařízení, které může mít účinky na zdraví člověka nebo životní prostředí (§ 2 písm. j) zákona). Podnětem ke změně integrovaného povolení může také být přezkum plnění závazných podmínek zákona prováděný úřadem (§ 18 zákona). Úřad následně určí, zda je oznámená změna podstatná.

Podstatnou změnu definuje zákon v § 2 písm. m) zákona jako změnu v provozu zařízení, která může mít podle uvážení úřadu významné nepříznivé účinky na člověka nebo životní prostředí. Změna v provozu zařízení nebo rozšíření provozu zařízení se vždy považují za podstatné, když změna nebo rozšíření samy o sobě překračují prahové hodnoty uvedené v příloze č. 1 zákona.

Dojde-li úřad k závěru, že se jedná o podstatnou změnu, vyzve provozovatele, aby podal žádost o změnu integrovaného povolení. Zároveň může stanovit, které náležitosti žádosti se nevyžadují. Postup při řízení je pak shodný s řízením o vydání integrovaného povolení v předem stanoveném rozsahu přiměřeném závažnosti změn.

Dojde-li úřad k závěru, že se nejedná o podstatnou změnu, ale že je přesto třeba provést změnu stávajícího integrovaného povolení, je změna povolení provedena úřadem.

Provozovatel hlásí každou změnu zařízení úřadu. Úřad rozhoduje o povaze změny. U podstatných změn probíhá celé řízení jako u nového povolení, jeho rozsah i vyžadované náležitosti však mohou být úřadem omezeny.

Přechod integrovaného povolení

Přechod integrovaného povolení na právního nástupce provozovatele zařízení řeší § 17 zákona. Práva a povinnostmi vyplývající z převáděného povolení zůstávají závazné i pro nového provozovatele. Právní nástupce má za povinnost oznámit přechod povolení do 10 dnů od nabytí účinnosti převodu nebo přechodu práv a povinností podle zvláštního právního předpisu, například obchodního zákoníku.

Zánik integrovaného povolení

Integrované povolení může zaniknout ve třech případech, popsanych v § 20 zákona: pokud zanikne provozovatel bez právního nástupce, pokud dojde k ukončení provozu za splnění odpovídajících podmínek v integrovaném povolení a také v případě, že nebylo bez vážného důvodu využíváno déle než 8 let.

Správní poplatky

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů stanovuje v položce 96 následující poplatky spojené s procesem integrovaného povolení:

- a) vydání integrovaného povolení k provozu zařízení uvedenému v příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci – **30 000 Kč**;
- b) vydání rozhodnutí o změně integrovaného povolení při podstatné změně zařízení uvedeného v příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci – **10 000 Kč**;
- c) vydání integrovaného povolení nebo jeho změny při podstatné změně zařízení neuvedeného v příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci – **5 000 Kč**.
- Předmětem poplatku není vydání rozhodnutí o změně integrovaného povolení z podnětu správního úřadu.

V případě, že provozovatel zaplatí správní poplatek 30 000 Kč (položka 96 písm. a) sazebníku), ale řízení o vydání integrovaného povolení je následně zastaveno, pak vzhledem k tomu, že nebyl proveden požadovaný úkon, vrátí úřad na žádost osoby, která jej zaplatila, poplatek v plné výši.

Poplatek za přijetí žádosti vždy představuje v sazebníku samostatnou položku. V případě řízení o vydání integrovaného povolení k provozu zařízení uvedeného v příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci je podle sazebníku předmětem správního poplatku pouze vydání tohoto povolení (položka 96 písm. a). Přijetí žádosti o vydání integrovaného povolení zpoplatněno není. V případě zastavení řízení o vydání integrovaného povolení k provozu zařízení uvedeného v příloze č. 1 k zákonu o integrované prevenci jsou splněny podmínky pro vrácení zaplaceného správního poplatku stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona o správních poplatcích.

KAPITOLA 4

KOMPETENTNÍ INSTITUCE V RÁMCI INTEGROVANÉ PREVENCE V ČR

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

- Vykonává vrchní státní dozor a je ústředním orgánem státní správy podle zákona o integrované prevenci.
- Rozhoduje o žádosti o vydání integrovaného povolení pro zařízení, jehož provoz může významným nepříznivým způsobem ovlivnit životní prostředí jiného státu. Provádí kontrolu u těchto zařízení.
- Rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutí krajského úřadu a České inspekce životního prostředí.
- Provádí přezkum plnění závazných podmínek integrovaného povolení pro zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu.
- Zabezpečuje ve své působnosti sledování vývoje nejlepších dostupných technik a hodnotí jejich aplikaci.
- Plní úkoly vyplývající ze vztahu k Evropským společenstvím a koordinuje převzetí a zavádění práva Evropských společenství v oblasti vymezené zákonem.
- Provádí metodickou činnost v oblasti vymezené zákonem.

KRAJSKÝ ÚŘAD

- Rozhoduje o žádosti o vydání integrovaného povolení s výjimkou zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu.
- Na žádost provozovatele poskytne předběžnou informaci o úplnosti žádosti před jejím podáním.
- Provádí přezkum plnění závazných podmínek integrovaného povolení s výjimkou integrovaného povolení pro zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu.
- Rozhoduje o správních deliktech.
- Vyzývá provozovatele zařízení k podání žádosti o vydání integrovaného povolení podle § 42 zákona.
- Hodnotí aplikaci nejlepších dostupných technik a předává informace o jejich vývoji příslušným správním úřadům.
- Vydává rozhodnutí o zastavení provozu zařízení nebo jeho části.
- Je dotčeným správním orgánem v řízení podle zákona v případě zařízení, jehož provoz může významně nepříznivě ovlivnit životní prostředí dotčeného státu.

ČESKÁ INSPEKCE ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

- Kontroluje plnění povinností stanovených zákonem nebo integrovaným povolením.
- V rámci svých kompetencí kontroluje plnění ohlašovací povinnosti do integrovaného registru znečišťování a vedení evidence údajů nezbytných k ohlašování do integrovaného registru znečišťování.
- Omezuje nebo zastavuje provoz zařízení nebo jeho části, pokud by jeho dalším provozem nastalo nebo hrozí závažné poškození životního prostředí nebo značné materiální škody.
- Rozhoduje o správních deliktech.
- Hodnotí aplikaci nejlepších dostupných technik a předává informace o jejich vývoji příslušným správním úřadům.

**CENIA, ČESKÁ INFORMAČNÍ AGENTURA
ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ**

- Zajišťuje odbornou podporu státní správy.
- Zpracovává vyjádření odborně způsobilé osoby (OZO) k žádostem o vydání integrovaného povolení.
- Spolupracuje na kontrole integrovaných povolení s krajskými úřady.
- Podílí se na systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách.
- Účastní se na činnosti technických pracovních skupin a zajišťuje překlady vybraných referenčních dokumentů o nejlepších dostupných technikách.

**MINISTERSTVO PRŮMYSLU A OBCHODU
MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ**

- Zajišťují sledování nejlepších dostupných technik v určených kategoriích podle přílohy č. 1 k zákonu o integrované prevenci.
- Vyjadřují se v oblasti své působnosti k odvolání nebo k rozkladu proti rozhodnutí o žádosti o vydání integrovaného povolení.

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ

- Vyjadřuje se v oblasti své působnosti k odvolání nebo rozkladu proti rozhodnutí o žádosti o vydání integrovaného povolení.

KRAJSKÁ HYGIENICKÁ STANICE

- Posuzuje žádost o integrované povolení z hlediska ochrany veřejného zdraví.
- Kontroluje plnění závazných podmínek stanovených v integrovaném povolení, které se dotýkají ochrany veřejného zdraví.
- Omezuje nebo zastavuje provoz zařízení nebo jeho části, pokud by jeho dalším provozem nastalo nebo hrozí závažné poškození zdraví člověka.
- Rozhoduje o správních deliktech.

KAPITOLA 5

NEJLEPŠÍ DOSTUPNÉ TECHNIKY A SYSTÉM VÝMĚNY INFORMACÍ

Pojem **nejlepší dostupné techniky** pochází z anglického **Best Available Techniques (BAT)**. BAT představuje nejúčinnější a nejpokročilejší stadium vývoje technologií a činností a způsobu jejich provozování, které ukazují praktickou vhodnost určitých technik navržených k předcházení a, pokud to není možné, k omezení emisí a jejich dopadů na životní prostředí. Jednotlivé části termínu „nejlepší dostupná technika“ jsou definovány následovně (§ 2 písm. e) zákona):

- „technika“ se rozumí jak používaná technologie, tak způsob, jakým je zařízení navrženo, vybudováno, udržováno a vyřazováno z činnosti,
- „dostupná“ se rozumí technika, která byla vyvinuta v měřítku umožňujícím zavedení v příslušném průmyslovém odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek s ohledem na náklady a přínosy, ať již tato technika je nebo není v příslušném členském státě používána či vyráběna, pokud je provozovateli za rozumných podmínek dostupná,
- „nejlepší“ se rozumí nejúčinnější technika z hlediska dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.

Výměna informací o nejlepších dostupných technikách v Evropské unii

Článek 17 odstavec 2 směrnice IPPC ukládá Evropské komisi povinnost organizovat výměnu informací mezi členskými státy a zainteresovanými průmyslovými odvětvími o nejlepších dostupných technikách. V odstavci 4 stejného článku směrnice se ukládá členským státům zřídit nebo určit orgán či orgány odpovědné za výměnu informací. K tomuto účelu je na evropské úrovni ustaveno **Fórum pro výměnu informací** (International Exchange Forum – IEF).

Mezinárodní fórum pro výměnu informací je vrcholným evropským koordinačním orgánem v oblasti nejlepších dostupných technik. Členy fóra jsou experti jednotlivých členských států, zástupci Evropské komise, experti přístupujících států, zástupci evropských organizací sdružující provozovatele zařízení spadajících do působnosti směrnice a nevládní organizace zapojené do výměny informací.

V určité fázi je konečný výsledek výměny informací, na kterém se shodnou členové Mezinárodního fóra a Evropská komise, publikován v referenčních dokumentech o nejlepších dostupných technikách (**BAT Reference Documents – BREF**). Referenční dokumenty jsou zveřejněny pro všechny činnosti sledované v režimu IPPC, ale také pro vybrané aktivity průřezového charakteru (monitoring, energetická účinnost, chlazení atd.).

Samotné zpracování referenčních dokumentů se odehrává v technických pracovních skupinách (**Technical Working Group – TWG**) a probíhá v několika fázích (1. návrh, 2. návrh, finální návrh a přijatý dokument). Celkovou koordinaci zajišťuje **Evropská kancelář IPPC v Seville** (European IPPC Bureau – **EIPPCB**), která je součástí **Joint Research Centre – Institute for Prospective Studies**. Evropská kancelář IPPC je sekretariátem systému výměny informací. Postup přípravy jednotlivých referenčních dokumentů je upravován na základě programu schvalovaném Evropskou komisí. Současný stav přípravy jednotlivých referenčních dokumentů je možné sledovat na stránkách EIPPCB – <http://eippcb.jrc.es/> nebo <http://www.ippc.cz>.

Pokud se v konkrétním případě nemůže úřad při posuzování opřít o BREF, obsahuje příloha č. 3 zákona obecná hlediska při určování nejlepších dostupných technik.

Výměna informací o nejlepších dostupných technikách v České republice

Česká republika v rámci implementace Směrnice o IPPC vytvořila národní systém výměny informací o nejlepších dostupných technikách. V České republice zakládá systém výměny informací o nejlepších dostupných technikách hlava IV zákona (§ 27) zákona o integrované prevenci, ve které je specifikováno, co systém výměny informací zahrnuje:

- sledování vývoje BAT,
- zajišťování autorizovaných překladů dokumentů Evropských společenství,
- zveřejňování a výklad dokumentů,
- hodnocení aplikace BAT,
- předávání výsledků hodnocení aplikace BAT příslušným správním úřadům a příslušným orgánům Evropských společenství.

Fórum pro výměnu informací o nejlepších dostupných technikách v ČR

Systém výměny informací zastřešuje Fórum pro výměnu informací o nejlepších dostupných technikách zřízené na základě nařízení vlády č. 63/2003 Sb., o způsobu a rozsahu zabezpečení systému výměny informací o nejlepších dostupných technikách. Jedná se o reprezentativní shromáždění odborníků, které zřizuje Ministerstvo průmyslu a obchodu. Zástupce do Fóra jmenují:

- Ministerstvo průmyslu a obchodu,
- Ministerstvo životního prostředí,
- Ministerstvo zemědělství,
- Česká inspekce životního prostředí,
- krajské úřady,
- CENIA, česká informační agentura životního prostředí,
- technické pracovní skupiny.

Fórum by mělo sloužit k přípravě jednotného postupu při jednáních v příslušných evropských orgánech (zejména v IEF a TWG). Projednává odborné komentáře a odborné výklady k dokumentům Evropských společenství o nejlepších dostupných technikách a na základě sledování vývoje nejlepších dostupných technik vydává doporučení pro jejich aplikaci v procesu integrované prevence.

Technické pracovní skupiny v ČR

Podle nařízení vlády č. 63/2003 Sb. byly zřízeny české technické pracovní skupiny pro jednotlivé průmyslové, zemědělské a průřezové činnosti. Pracovní skupiny:

- připravují podklady pro evropské technické pracovní skupiny, které připravují BREF,
- sledují vývoj nejlepších dostupných technik v příslušné oblasti v České republice a na úrovni Evropských společenství,
- připravují překlad již hotových BREF a navazujících odborných komentářů,
- hodnotí průběh procesu IPPC pro danou kategorii výrob,
- poskytují informace o vývoji nejlepších dostupných technik,
- seznamují odbornou i širokou veřejnost s výsledky své práce.

Činnost technických pracovních skupin sleduje a vyhodnocuje Fórum pro výměnu informací o nejlepších dostupných technikách. TPS by měly tvořit informační a odbornou základnu pro jednotlivé činnosti spadající do působnosti zákona o integrované prevenci. V České republice v současnosti působí 30 pracovních skupin. Složení skupin je uvedeno na stránkách <http://www.ippc.cz>.

REFERENČNÍ DOKUMENTY O NEJLEPŠÍCH DOSTUPNÝCH TECHNIKÁCH

- Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách (**BAT Reference Document – BREF**) jsou výsledkem výměny informací na evropské úrovni.
- BREFy mají být zohledňovány při určování BAT a z nich vyplývajících požadavků stanovovaných v rámci povolení.
- **Odvětvové BREF** jsou zpracovávány pro jednotlivé kategorie činností vyjmenovaných v příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb.
- **Horizontální (průřezové) BREF** jsou určeny pro využití ve více odvětvích např. při monitoringu.
- **Originální znění BREF dokumentů** v anglickém jazyce zveřejňuje **Evropská kancelář IPPC** (European IPPC Bureau – **EIPPCB**) na <http://eippcb.jrc.es/>.
- **Překlady BREF dokumentů** do českého jazyka jsou zveřejňovány na <http://www.ippc.cz>.

KAPITOLA 6

PRAKTICKÉ PŘÍKLADY APLIKACE ZÁKONA O INTEGROVANÉ PREVENCI

Kapitola 6 je věnována stanoviskům Ministerstva životního prostředí k jednotlivým kategoriím přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Kapitola je členěna podle struktury přílohy č. 1 zákona. **Je nutné upozornit, že kapitola obsahuje pouze vybrané příklady, nikoli vyčerpávající výčet a nemůže být takto používána. V pochybnostech je provozovatel povinen se obrátit na Ministerstvo životního prostředí.**

1. ENERGETIKA

1.1. Spalovací zařízení o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW.

Plynová kotelna

Provozovatel plynové kotelny o jmenovitém tepelném příkonu větším než 50 MW spadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

2. VÝROBA A ZPRACOVÁNÍ KOVŮ

2.3. Zařízení na zpracování železných kovů

b) kovářny s buchary o energii větší než 50 kJ na jeden buchar, kde je tepelný výkon větší než 20 MW,

Alokace energie

Spotřeba tepelné energie se vztahuje na proces ohřátí kovu, který je předřazen vlastnímu kování. Podmínkou pro zařazení do této kategorie je splnění limitních hodnot – tj. 50 kJ na jeden buchar a zároveň tepelný výkon minimálně 20 MW.

c) nanášení ochranných povlaků z roztavených kovů se zpracovávaným množstvím větším než 2 tuny surové oceli za hodinu.

Ponorová žárová technologie

V případě užití ponorové žárové technologie se jedná o spojení chemické a žárové technologie. Pokud zpracovávané množství ocelového materiálu překračuje prahovou hodnotu 2 tun za hodinu, uvedenou v kategorii 2.3. c), nastává předpoklad pro zahrnutí procesu pod režim integrovaného povolování.

Žárové zinkování ocelových výrobků

V případě, že používaná technologie umožňuje překročit prahovou hodnotu, tj. projektovaná kapacita zařízení je více než 2 tuny za hodinu, spadá zařízení pod působnost zákona o integrované prevenci.

2.4. Slévárny železných kovů o výrobní kapacitě větší než 20 tun denně.

Stanovení kapacity slévárny

Společnost provozuje zařízení na výrobu šedé litiny. Z provozních údajů za celý rok vyplývá, že v průměru společnost nepřekračuje prahovou hodnotu 20 tun/den, přesto konstrukce zařízení umožňuje této kapacity dosáhnout. Pokud je prahová hodnota překročena jen jediný den v roce nebo to konstrukční uspořádání pecí a navazujících technologií umožňují, spadá zařízení pod režim zákona o integrované prevenci. Rozhodující nejsou provozní údaje, ale výrobní kapacity celého zařízení.

Slévárna s dvěma pecemi

Zařízení je tvořeno dvěma kuplovými pecemi, z nichž má každá výrobní kapacitu maximálně 15,6t litiny za den. Obě pece nelze provozovat současně. V jednom dni je aktivní pouze jedna kuplová pec a druhá pec chladne. Souběžný provoz není možný vzhledem k uspořádání a také kapacitě navazující technologie ani teoreticky. Teoretické množství odlévaného kovu, pokud by obě pece pracovaly současně, tedy překračuje limit potřebný pro zařazení pod režim integrovaného povolování, ale rozhodující je výrobní kapacita celého zařízení, která je maximálně 15,6 tun/den. Zařízení tudíž nespadá pod režim zákona o integrované prevenci.

2.5. Zařízení

a) na výrobu surových neželezných kovů z rudy, koncentrátů nebo druhotných surovin metalurgickými, chemickými nebo elektrolytickými postupy,

Odzlacení a odstříbření odpadů na bázi mědi

Společnost připravuje provozování zařízení na zpracování a využití kovových odpadů převážně na bázi mědi, které jsou pozlacené nebo postříbřené. Jedná se o proces separátního odzlacení a odstříbření při současném získání mědi. Zařízení využívá princip jodidové analýzy, který umožňuje snímat slabé vrstvy drahých kovů z kovových podkladů na bázi mědi, železa, niklu, tantalu a jejich slitin, aniž by se tyto podklady rozpouštěly a znečišťovaly povrch. Vlastní proces probíhá ve vodném prostředí (roztoku) v pracovní vaně o obsahu 2 m³, za působení elektrického proudu.

V případě popsaného procesu se ovšem nejedná o výrobu surových neželezných kovů v komplexním technologickém cyklu, jak je popisuje definice kategorie 2.5. a), ale o jeden z technologických stupňů (procesů), který představuje snímání drahého kovu z podkladového materiálu elektrolytickou cestou. Činnost svojí povahou odpovídá kategorii 2.6. přílohy č. 1 zákona. V tomto případě však nedochází k překročení prahové hodnoty – objemu lázni většímu než 30 m³ a zařízení tedy nespadá pod integrované povolování v žádné z kategorií přílohy č. 1 zákona.

b) na tavení, včetně slévání slitin, neželezných kovů, včetně přetavovaných produktů (rafinace, výroba odlitků apod.), o kapacitě tavení větší než 4 t denně u olova a kadmia nebo 20 t denně u všech ostatních kovů.

Linka na odlévání hliníku

Zařízení na výrobu hliníku sestává ze čtyř technologických jednotek: z tavicí pece, udržovací pece, reaktoru a technologie pro vodorovné lití hliníku. Tavicí pec má maximální projektovaný (jmenovitý) výkon 80 tun/den, technologie lití hliníku, která ukončuje technologickou linku, má projektovanou kapacitu pouze 15 tun/den. Zařízení nespadá pod zákon o integrované prevenci, protože rozhodující je v tomto případě projektovaná výrobní kapacita celé linky, určená konečným technologickým prvkem, která činí maximálně 15 tun/den, nepřekročí proto prahovou hodnotu 20 tun.

Výroba hadic z vulkanizované pryže

V rámci procesu výroby hadic probíhá vulkanizace v olověné trubce ve vulkanizačním kotli. Nevulkanizované pryžové hadice přecházejí přes vytlačovací hlavu olovolisu, kde dojde k nástřiku olova. Po vulkanizaci dochází k odstranění olova z hadice na párací lince. Odtud olovo padá opět do tavicích pecí na olovo. Ve výrobní technologii tavení olova jsou umístěny 2 tavicí pece každá o obsahu 45 tun. Součástí každé pece jsou udržovací pece, 2 párací linky, 1 šachta pro odpad strusky a odlučovací zařízení. Zařízení pro tavení olova naplňuje znění kategorie 2.5. b) a spadá pod zákon o integrované prevenci. Celé zařízení na vulkanizaci je nutné považovat za přímo související činnosti k zařízení, pro něž je stanovena povinnost získat integrované povolení, jak je definováno v § 2 odst. 1 písm. a) zákona.

2.6. Zařízení na povrchovou úpravu kovů a plastů s použitím elektrolytických nebo chemických postupů, je-li objem lázní větší než 30 m³.

Sčítání objemů lázní pro povrchovou úpravu

Společnost provozuje celkem 3 jednotky na povrchovou úpravu kovů s použitím chemických postupů o obsahu lázní 35 m³, 9 m³ a 4 m³, přičemž druhé dvě jednotky se nacházejí v jiné budově téhož areálu a všechny nádrže mají společný odvod odpadních vod přes podnikovou čistírnu odpadních vod do kanalizace. Lázně jsou tedy propojeny minimálně materiálovými toky a tvoří z pohledu zákona jedno zařízení. Protože je součet objemů lázní překročena prahová kapacita, vztahuje se na zařízení zákon o integrované prevenci.

Elektrochemické nanášení nátěrových hmot – kataforéza

Zařazení elektrochemického nanášení nátěrových hmot – kataforézy pod režim integrovaného povolování je třeba odvozovat z definování tohoto procesu. V procesu mají svou funkci elektrody, elektrolyty, elektrolytický průběh atd. Charakter technologického procesu umožňuje zařazení technologie elektrochemického (foretického) nanášení nátěrových hmot do kategorie 2.6., zahrnující „elektrochemické a chemické úpravy“.

Objem lázní

Do objemového limitu (30 m³) se zahrnují funkční (pracovní) lázně, ve kterých dochází k elektrolytické (elektrochemické) nebo chemické reakci s povrchem kovů a plastů, např. moření, fosfátování, pokovení (povrstvení), pasivace atd. Lázně ve kterých nedochází k reakcím a lázně oplachové se nezahrnují pod pojem funkční (pracovní) lázně.

Mořírna

Mořírna o objemu lázní větším jak 30 m³ spadá do kategorie 2.6.

Povrchová úprava chladniček

Zařízení na povrchovou úpravu skříní a dveří chladniček, sestávající se z linky předúpravy – odmašťování a zinečného fosfátování plechů, představuje chemickou úpravu (proces) za použití chemické lázně (elektrolytu). Jedná se o použití technologie pracující s chemickými roztoky. Pokud objem používané lázně (chemického roztoku) dle charakteristik projektu překračuje hodnoty 30 m³ uvedené v příloze č. 1 zákona, spadá zařízení do režimu integrovaného povolování. Do objemového limitu se zahrnují funkční lázně. Vany s oplachovými vodami se do obsahu lázní ve smyslu přílohy č. 1 zákona nezapočítávají.

Alkalické a elektrolytické odmaštění

Proces alkalického odmašťování, u kterého dochází k aplikaci alkalického odmašťovacího roztoku, se nezapočítává do celkového objemu lázní v případě, že při něm nedochází k chemické reakci. Elektrolytické odmašťování naplňuje znění kategorie 2.6. a objem (projektovaný) příslušných nádrží je nutné přičítat do celkového objemu pracovních lázní. V případě, že v součtu s projektovanou kapacitou dalších pracovních lázní v předmětném zařízení dojde k překročení prahové hodnoty 30 m³ vzniká provozovateli povinnost získat integrované povolení.

3. ZPRACOVÁNÍ NEROSTŮ

3.5. Zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním, zejména krytinových tašek, cihel, žáruvzdorných tvárnic, obkládaček, kameniny nebo porcelánu, o výrobní kapacitě větší než 75 t denně anebo o kapacitě pecí větší než 4 m³ a s hustotou vsázky větší než 300 kg/m³.

Problematika kapacity zařízení

Aby zařízení spadalo pod působnost zákona, musí být splněny zároveň dva požadavky – kapacita pecí musí být větší než 4 m³ a hustota vsázky musí být větší než 300 kg/m³. Při určování kapacity pece se musíme řídit maximální projektovanou kapacitou pece. Pokud při výrobě keramických výrobků může podle maximální projektované kapacity pece v jednom okamžiku setrávat v peci více než 4 m³ surovin (objem výrobků a objem pomocných materiálů určených v druhém výkladu k této kategorii) lze prohlásit, že je podmínka kapacity pece splněna. Do kapacity pece nelze započítávat neefektivní prostor pece (pouze žárové pásmo pece). Druhou uváděnou podmínkou, která musí být splněna, je hustota vsázky větší než 300 kg/m³. Pro výpočet hustoty vsázky je nutné přesně stanovit hmotnost i objem vsázky.

Za hmotnost vsázky považujeme hmotnost výrobků a vymezených pomocných materiálů, pokud spolu setrvávají v jedné peci. Při určování objemu vsázky se postupuje shodně, nezapočítává se neefektivní prostor pece. Při používání několika druhů pecí (např. přežahová, ostrá, dekorační) musíme vzhledem k objektivitě výpočtů posuzovat každý typ samostatně a hustotu vsázky neprůměrovat.

Které pomocné materiály se zahrnují do kapacity pecí

Pomocné materiály, které se do pece vkládají společně s výrobky v surovém stavu a během pálícího procesu se mění jejich strukturální, fyzikální a chemické vlastnosti, obdobně jako u vypalovaných výrobků, se stávají plnohodnotnou součástí pálícího procesu s adekvátním dopadem na produkci emisí a zahrnují se do celkové hmotnosti a objemu vsázky. Jiné pomocné materiály, jako jsou pálící pomůcky – pouzdra, mezivložky, desky, nosné roury, závěsy a další, používané pro výpal výrobků, např. za účelem vyloučení deformace výrobků, v průběhu pálícího procesu nemění své strukturální, fyzikální a chemické vlastnosti a nelze je zahrnout do výpočtu hmotnosti a hustoty vsázky.

Výrobní linka sestávající se z vypalování a lití o různých kapacitách

Linka se skládá ze zařízení na lití a další technologie na vypalování výrobků. Projektovaná kapacita zařízení na výrobu keramických výrobků vypalováním je větší než uvádí zákon – tj. 75 t/den. Nicméně projektovaná kapacita předcházejícího úseku (lití výrobků) technologie výroby je nižší. Skutečná kapacita výroby daného zařízení je dána úsekem lití výrobků. Protože výrobní kapacita celého zařízení nepřekračuje prahové hodnoty kategorie 3.5., nepatří uvedené zařízení pod režim zákona o integrované prevenci.

4. CHEMICKÝ PRŮMYSL

U kategorií průmyslových činností uvedených v této části se „výrobou“ rozumí výroba v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů, podle výčtu v oddílech 4.1. až 4.6.

Průmyslové měřítko

Vzhledem k tomu, že se u kategorie 4 neuvádí žádná prahová hodnota pro kapacitu, rozsah chemické výroby se může pohybovat od několika gramů vysoce specializovaného produktu po mnoho tun velkoobjemového chemického produktu, přičemž oba rozsahy odpovídají „průmyslovému měřítku“ pro danou činnost. Pokud je činnost prováděna pro komerční účely, je třeba ji považovat za výrobu v průmyslovém měřítku.

4.1. Chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek, jako jsou

b) kyslíkaté deriváty uhlovodíků, jako alkoholy, aldehydy, ketony, karboxylové kyseliny, estery, acetáty, ethery, peroxidy, epoxidové pryskyřice,

Výroba bioetanolu a syntetického etanolu

Výroba bioetanolu, definovaného jako kvasný líh, získaný destilací nebo jiným oddělením ze zkvašených cukerných roztoků pocházejících ze škrobnatých nebo cukernatých surovin nebo z jiných surovin obsahujících líh kvasný (definice vychází ze zákona č. 75/2006 Sb., účinného od 1. 1. 2007), není chemickým procesem ve smyslu definice kategorie 4. a nespadá pod zákon o integrované prevenci. Režim integrovaného povolování se tedy nevztahuje ani na výrobu bioetanolu z obilí, která je založena na fermentačních schopnostech mikroorganismů. V souladu s rozdělením provozoven vyrábějících líh dle zákona o lihu je nutné zahrnout pod kategori 4.1. b) pouze výrobu syntetického ethanolu ze surovin fosilního původu, která využívá katalytické hydratace etylenu. V tomto případě jde jednoznačně o chemickou výrobu a zařízení spadá pod zákon o integrované prevenci.

Výroba methylesteru řepkového oleje

Methylester řepkového oleje je získáván chemickou reakcí čistého řepkového oleje s metanolem v přítomnosti hydroxidu sodného. Zařízení, ve kterém se produkuje kyslíkatý derivát uhlovodíku – methylester řepkového oleje, pomocí chemických procesů, splňuje parametry k zařazení kategorie 4.1. b) a spadá pod působnost zákona o integrované prevenci

Výroba asfaltových izolačních pásů a oxidovaných asfaltů

Výroba asfaltů spočívá v úpravě těžké destilační frakce z rafinérie na modifikované asfalty. Vhodný ropný podíl je smíšen se změkčovadlem ve stanoveném poměru při určité teplotě. Tato směs je následně provzdušňována, čímž vzniká oxidovaný asfalt. Účelem je zlepšení fyzikálně chemických vlastností, především bodu měknutí asfaltu. Výroba asfaltových izolačních pásů a oxidovaných asfaltů nespadá do kategorie 4.1., neboť nenaplnuje kritéria pro výrobu základních organických chemických látek pomocí chemických procesů, ale jedná se o technologickou úpravu již vyrobeného produktu, zaměřenou na zkvalitnění jeho účelové funkce. Výroba tudíž nespadá pod kategorii 4.1. b) zákona o integrované prevenci.

Výroba benzaldehydu

Výroba benzaldehydu, který se používá jako výchozí látka pro výrobu vulkanitu, spadá pod zákon o integrované prevenci.

c) organické sloučeniny síry,**Výroba plastifikátorů do betonů**

Plastifikátory do betonů jsou vyráběny sulfonací naftalenu na kyselinu naftalensulfonovou a její následnou kondenzací s formaldehydem na kyselinu polynaftalensulfonovou. Jednotlivé druhy plastifikátorů se liší konečnou úpravou pH tohoto produktu, která je prováděna neutralizací hydroxidem sodným nebo hydroxidem vápenatým. Vzhledem k tomu, že se v rámci procesu produkuje organická sloučenina síry – polynaftalensulfonáty, spadá zařízení do kategorie 4.1. c) přílohy č. 1 zákona a vztahuje se na něj povinnost získat integrované povolení.

h) základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy),**Výroba nebo následné zpracování**

Obecně platí, že chemická zařízení na výrobu základních organických chemických látek 4.1., jako jsou: h) základní plastické hmoty (syntetická vlákna na bázi polymerů, vlákna na bázi celulózy) a i) syntetické kaučuky, jsou všechna zařízení na výrobu polymerů z monomerních jednotek polymerací. Následné zpracování polymeru (v zařízení, které jinak nepodléhá režimu zákona o integrované prevenci) pomocí procesů přidávajících různé komponenty do již hotového polymeru nebo jeho jiné zpracování, není zařízení kategorizované v příloze č. 1 zákona o integrované prevenci.

Výroba polystyrenové fólie

Zařízení, ve kterém se používá na výrobu polystyrenových fólií polystyrenový granulát, který se zahřívá a vzniklá hmota je následně zpracovávána na fólii, nelze považovat za zařízení na výrobu základních plastických hmot. Plastická hmota – polystyren se v zařízení pouze zpracovává a zařízení nespadá pod zákon o integrované prevenci.

Výroba a zpracování viskózy sulfidací celulózy

Zařízení, které vyrábí a zpracovává viskózu sulfidací celulózy, spadá do kategorie 4.1. h), neboť viskóza je chemické vlákno na bázi celulózy. Výchozí surovinou pro výrobu viskózy je viskózová celulóza (sulfitová resp. sulfátová viskózová buničina), jejíž výroba spadá do kategorie 6.1.

Výroba polymethylmetakrylátových pryskyřic

Zařízení na výrobu polymethylmetakrylátových pryskyřic podléhá režimu zákona o integrované prevenci.

Výroba carboxycementových liquid – složky zubního cementu

Výroba carboxycementových liquid spočívá v procesu polymerace kyseliny akrylové. Polymer se používá jako jedna složka dvousložkového zubního cementu – ve výrobě dochází ke vzniku základního polymeru polymerací monomerních jednotek – kyseliny akrylové na polyakrylát. Dochází tedy k naplnění požadavků přílohy č. 1 zákona, kategorie 4.1. h), a zařízení spadá pod režim integrovaného povolování.

Povrchové úpravy a vytvrzení laku na karosérii

V sortimentu nátěrových hmot (polyuretanové laky, jednosložkové rozpouštědlové laky na bázi pryskyřic, dvousložkové rozpouštědlové laky na bázi pryskyřic, nátěrové hmoty na bázi vodou rozpustných syntetických pryskyřic; barvy na probrusy – reaktivní plniče, nátěr KTL – dvousložkový epoxidový)

se používají následné prekurzory, po jejichž smísení dochází k chemické reakci za vzniku nových látek. Celkové roční množství takto vzniklých látek uvedené je cca 2000 tun.

V technologii dochází rovněž k chemickému vytvrzování: povlak, který je již obvykle zpevněn fyzikálním sušením, je poté vytvrzován chemickou reakcí. Reakce probíhá při vyšších teplotách, a je tedy nutné dodat teplo. A dále dochází k vytvrzování reakčním sušením: dvě nebo více reaktivních složek jsou smíšené v daném poměru před nebo během použití a tyto složky vytváří pevný povlak chemickou reakcí. Systémy mohou být s nebo bez rozpouštědla. Reakce obvykle začíná už při pokojové teplotě.

V procesech řazených do kategorií 2.6. a 6.7. (např. vlivem smísení komponent používaných nátěrových hmot) může docházet k chemické nebo elektrochemické reakci. Jedná se ovšem o činnosti spojené s povrchovou úpravou dle kategorie 2.6. a 6.7. Chemické reakce jsou součástí některých činností uvedených v příloze zákona, avšak nejedná se vždy o výrobu základních organických látek v průmyslovém měřítku. Je nutno rozlišovat zařízení na aplikaci látek za účelem povrchové úpravy finálního výrobku a zařízení na výrobu finálního produktu pomocí chemických procesů.

Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách (dále „BREF“) pro kategorii 6.7. („Povrchové úpravy používající organická rozpouštědla“) obsahuje specifickou kapitolu týkající se povrchové úpravy automobilů. Jsou v ní mimo jiné popsány i chemické procesy probíhající při sušení a vytvrzování (bod 6.2.4.2.7. – „Sušení a vytvrzování“). Tento aspekt nasvědčuje tomu, že příslušné chemické procesy jsou považovány za součást činností řazených do kategorie 6.7. Procesy probíhající při lakování v daném zařízení jsou dostatečně ošetřeny v kategoriích 2.6. a 6.7 a nelze je řadit mezi výroby základních organických látek.

i) syntetické kaučuky,

Výroba syntetických kaučuků a navazující zpracování

Výroba syntetických kaučuků (např. z butadienu) spadá do kategorie 4.1. i) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Další technologie zpracování přírodních nebo syntetických kaučuků za použití síry nebo sloučenin síry prostřednictvím vulkanizace není zařízením spadajícím pod zákon o integrované prevenci.

4.2. Chemická zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, jako jsou:

c) zásady, jako hydroxid amonný, hydroxid draselný, hydroxid sodný,

Výroba hydroxidu amonného

Výroba hydroxidu amonného (NH_4OH), která je součástí jiného zařízení, například výrobu roztoků k pokovování výrobků, spadá mezi zařízení uvedené v příloze č. 1 zákona v kategorii 4.2. c) a podléhá integrovanému povolování.

d) soli, jako chlorid amonný, chlorečnan draselný, uhličitan draselný, uhličitan sodný, perboritan, dusičnan stříbrný,

Výroba dusičnanu bismutitého a dusičnanu stříbrného

Výroba dusičnanu bismutitého a dusičnanu stříbrného pro účely dekorativního nátěru skleněných perliček se řadí do kategorie 4.2. d) a spadá pod zákon o integrované prevenci.

e) nekovy, oxidy kovů či jiné anorganické sloučeniny, jako karbid vápníku, křemík, karbid křemíku.

Výroba wolframkarbidu

Z formulace definice kategorie 4.2. e) vyplývá, že výčet látek v ní uvedený není vyčerpávající a uvedené látky slouží pouze jako příklad. Výroba anorganické sloučeniny – wolframkarbidu, pokud probíhá v průmyslovém měřítku pomocí chemických procesů, podléhá režimu zákona, i když není v jeho příloze č. 1 jmenována.

Výroba gumárenských sazí

Výroba uhlíkových sazí retortovým procesem na principu chemické reakce, při které nedochází k dokonalému spalování základní suroviny – olejů (těžkých uhlovodíků získávaných při destilaci ropy, výrobě etylénu a destilací kameno-uhelného dehtu), naplňuje definice kategorie 4.2. e) a spadá pod režim integrovaného povolování.

Výroba karbidu křemíku

Zařízení na výrobu karbidu křemíku podléhá režimu zákona a náleží do kategorie 4.2. e) (viz Výroba wolframkarbidu).

Výroba magnetických feritů

Výroba měkkých magnetických feritů úpravou nakupovaného granulátu mechanicky (přesíváním), přidáním organických pojiv, lisováním, vypalováním, broušením a potiskem, nedává předpoklad pro zařazení pod kategorii 4.2. e) dle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Důvodem je, že granulát použitý pro výrobu feritů se v zařízení nevyrábí, ale nakupuje se.

4.3. Chemická zařízení na výrobu hnojiv na bázi fosforu, dusíku a draslíku (jednoduchých nebo směsných).**Výrobu kapalných suspenzních listových hnojiv**

Technologie výroby listových hnojiv spočívá v homogenizaci jednotlivých složek hnojiva mícháním za současného přidávání smáčedla. Používané chemikálie jsou do zařízení pro účely této výroby dodávány příslušnými výrobci. Výroba listových hnojiv je založena na fyzikálních pochodech a nedochází k žádným chemickým procesům, které jsou nutnou podmínkou pro zařazení do jakékoliv kategorie 4 zákona. Zařízení tudíž nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

4.5. Zařízení využívající chemické nebo biologické procesy k výrobě základních farmaceutických produktů.**Výroba hyaluronátu sodného**

Výroba hyaluronátu sodného podléhá režimu zákona o integrované prevenci v kategorii 4.5. přílohy č. 1.

Výroba polypeptidů a jejich skladování

Výroba polypeptidů pro farmacii spadá do kategorie 4.5. podle přílohy č. 1 zákona. Zařízení na skladování bývají posuzována v rámci integrovaného povolení jako související činnost, ale sama o sobě nejsou zařízeními podle tohoto zákona.

Výroba plynů destilací vzduchu

Kryogenní destilace vzduchu, kde probíhá jeho ochlazení, zkapalnění a následná destilace a jehož produkty jsou odděleny kyslík, dusík a argon, nespádají pod režim zákona o integrované prevenci. Důvodem je nenaplnění podmínky pro zařazení do chemických zařízení na výrobu základních anorganických chemických látek, kterou je užití „chemických procesů“ při výrobě.

Míchání organických látek – ředidel

Společnost se zabývá výrobou a distribucí ředidel a distribucí technických kapalin. Technické kapaliny (např. toluen, xylén, aceton, butylacetát, atd.), tj. základní organické látky, nakupuje od výrobců nebo jiných distributorů na tuzemském trhu. Výroba ředidel spočívá ve smíchání jednotlivých vstupních surovin podle závazných receptur. Pokud neprobíhá žádný chemický proces (chemická reakce), nelze činnost společnosti zařadit do kategorie „chemický průmysl“ podle přílohy č. 1 a zařízení nespadá pod integrované povolování.

Výroba sklolaminátového potrubí

Výroba trubek je postavena na principu postupného dávkování jednotlivých surovin dle požadované tlakové a tuhostní třídy, kdy po ukončení dávkování a vytvrzení materiálu jsou trubky z forem vyjmuty, zařezány a zabroušeny. Spojky jsou vyrobeny navíjením skelných vláken a skelných rohoží nasycených pryskyřicí na pryžový těsnicí profil umístěný na kovové formě. Po vytvrzení laminátu je spojka z formy sejmuta a obroušena. Tvarovky se vyrábí ručním laminováním jednotlivých částí potrubí, které se laminují pomocí skelné rohože nasycené pryskyřicí a následně se materiál vytvrdí. Výroba odstředivě litého sklolaminátového potrubí, spojka z tvarových dílů není chemickou výrobou a nespadá pod kategorii 4 zákona o integrované prevenci.

Ropovody a skladování zásob ropy

Provoz ropovodů a činnost s tím spojené, včetně skladování zásob ropy, nelze zařadit pod žádnou z kategorií uvedených v příloze č. 1 zákona a nespadá tudíž pod zákon o integrované prevenci.

Nátěry a postřiky slévárenských přípravků

Společnost vyrábí slévárenské žáruvzdorné přípravky pro povrchovou úpravu pískových forem a jader ve formovnách a jadernách sléváren. Jedná se o nátěry a postřiky, k jejichž výrobě se používá ethanol a isopropanol, dále plniva, které se smísí v mísičích bez jakékoliv chemické reakce. Tuto výrobu nelze zařadit pod žádnou z kategorií uvedených v příloze č. 1 zákona.

Zpracování kaučuků

Zařízení na další zpracování přírodních nebo syntetických kaučuků za použití síry nebo sloučenin síry prostřednictvím vulkanizace není zařízením, na které se vztahuje zákon o integrované prevenci.

Míchání olejů

Výroba spočívající v míchání minerálních olejů a jejich homologů s aditivními přísadami. Do výrobních kotlů se napouští směsi minerálních olejů a aditivní přísady, celkový objem se zahřívá na určitou teplotu a intenzivně se míchá míchadlem. Dále se přípravek stáčí do průmyslových obalů po uplynutí technologického času homogenizace. Výstupním sortimentem jsou provozně technická maziva, kapaliny pro třískové obrábění, kapaliny pro tváření a speciální maziva na olejové nebo vodou ředitelné bázi. Protože ve výrobě nedochází k chemickým procesům, což je nutnou podmínkou pro zařazení do kategorie 4 přílohy č. 1 zákona, nespadá zařízení pod působnost zákona o integrované prevenci.

5. NAKLÁDÁNÍ S ODPADY

Problematika kapacity

Určení kapacity zařízení znamená možnost nakládat (nakládání s odpady ve smyslu § 4 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů) s větším množstvím odpadu, než je prahová hodnota jakýkoliv den. V případě těchto zařízení není možné stanovovat „průměrnou“ kapacitu za určité období.

5.1. Zařízení na odstraňování nebo využívání nebezpečného odpadu a zařízení k nakládání s odpadními oleji, vždy o kapacitě větší než 10 t denně.

Problematika kapacity zařízení

Kapacita zařízení je v kategorii 5.1. stanovena na množství nebezpečného odpadu a nikoliv na množství nebezpečných látek v něm obsažených. Výpočet vychází z množství odpadu a ne z výpočtu obsahu kontaminovaných složek v něm. Určení kapacity zařízení tj. kapacity zařízení větší než 10 t/den znamená možnost nakládat s více než 10 t odpadu jakýkoliv den (nakládání s odpady ve smyslu § 4 písm. d) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, ve znění pozdějších předpisů). Rozhodující je v daném případě maximální kapacita.

Zpracování elektrošrotu

Pokud kapacita zařízení na zpracování elektrošrotu přesahuje hodnotu uvedenou v definici kategorie 5.1. a zároveň množství nebezpečných odpadů (nikoliv látek!), které je technicky možné v zařízení zpracovávat, nepřesahuje kapacitu uvedenou v definici kategorie 5.1., nespadá zařízení pod tuto kategorii zákona o integrované prevenci.

Dekontaminační plocha

Zařízení dekontaminační plocha naplňuje specifikaci kategorie 5.1. a spadá pod integrované povolování.

Odpadní jedlé oleje

Jedná se o vybudování zařízení k úpravě odpadních potravinářských olejů a vedlejších produktů z jejich výroby, o projektované kapacitě 4 000 tun za rok. Všechny upravované odpady jsou odpady kategorie „ostatní“. Zařazení odpadů vstupujících do zařízení dle Katalogu odpadů je následující: 20 01 25 – Jedlý olej a tuk, 02 03 03 – Odpady z extrakce rozpouštědly, 02 03 04 – Suroviny nevhodné ke spotřebě, 02 03 99 – Odpady jinak blíže neurčené.

Úprava odpadů bude prováděna formou filtrace a praní vodou, upravené odpady po provedení jednotlivých operací budou předány k dalšímu využití v chemickém průmyslu a průmyslu paliv. Zařízení k nakládání s odpadními oleji je vymezeno jako zařízení uvedené ve směrnici 75/439/EHS, o nakládání s odpadními oleji. V této směrnici, ve znění směrnice 87/101/EHS (dále jen „směrnice o nakládání s odpadními oleji“), jsou v čl. 1 odpadní oleje definovány jako „mazací nebo průmyslové oleje na minerálním základě, které přestaly být vhodné pro původně určené používání, a zejména upotřebené oleje pro spalovací motory a pro převodovky, a také minerální mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje“.

Odpadními oleji se zabývá i Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách pro zpracování odpadů (dále jen BREF). BREF odkazuje na definici v evropských právních předpisech a vymezuje tento pojem obdobně, jak je tomu ve směrnici o nakládání s odpadními oleji.

Ustanovení čl. 1 směrnice o nakládání s odpadními oleji, obsahující definici pojmu „odpadní oleje“, je do českého právního řádu transponováno v § 28 písm. a) zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Obdobně jako v transponovaném ustanovení směrnice jsou v tomto ustanovení odpadní oleje definovány jako „jakékoliv minerální nebo syntetické mazací nebo průmyslové oleje, které se staly nevhodnými pro použití, pro které byly původně zamýšleny, zejména upotřebené oleje ze spalovacích motorů a převodové oleje a rovněž minerální nebo syntetické mazací oleje, oleje pro turbíny a hydraulické oleje“.

Přesný seznam druhů odpadů podle Katalogu odpadů, které se považují za odpadní oleje je uveden v příloze č. 13 k vyhlášce č. 383/2001 Sb., o podrobnostech nakládání s odpady, v platném znění. V tomto seznamu není uveden ani jeden z odpadů, se kterými má být nakládáno v popsaném zařízení. Z výše uvedeného vyplývá, že provoz zařízení na úpravu odpadních potravinářských olejů a vedlejších produktů z jejich výroby nenaplnuje znění kategorie 5.1. zákona o integrované prevenci.

5.3. Zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně

Zpřesnění zařízení u kategorie 5.3.

Kategorie 5.3. v příloze č. 1 zákona o integrované prevenci je definována jako: „zařízení na odstraňování odpadu neklasifikovaného jako nebezpečný odpad o kapacitě větší než 50 t denně“. V souladu s přesnou textací směrnice o IPPC lze kategorii aplikovat na činnosti vymezené body D8 a D9 přílohy IIA směrnice 75/442/EEC o odpadech. Předmětná kategorie tedy zahrnuje zařízení odstraňující odpady neklasifikované jako nebezpečné postupy, které odpovídají kódům D8 (biologická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12) a D9 (fyzikálně-chemická úprava jinde v této příloze nespecifikovaná, jejímž konečným produktem jsou sloučeniny nebo směsi, které se odstraňují některým z postupů uvedených pod označením D1 až D12 (např. odpařování, sušení, kalcinace)) podle přílohy č. 4 zákona č. 185/2001 Sb., o kapacitě větší než 50 t denně.

Skládka inertního odpadu

Skládka výhradně inertního odpadu nespadá do kategorie 5.3. ani 5.4. a nevztahuje se na ni zákon o integrované prevenci.

5.4. Sklárky, které přijímají více než 10 t denně nebo mají celkovou kapacitu větší než 25.000 t, s výjimkou skládek inertního odpadu.

Rozšiřování sklárky

Pokud provozovatel zařízení plánuje rozšíření kapacity sklárky nad kapacitu stanovenou v kategorii 5.4. přílohy č. 1 zákona (například výstavbou dalších etap sklárky), znamená to pro něj nutnost získat platné integrované povolení před stavebním povolením na plánované rozšíření kapacity. Toto integrované povolení je třeba vydat na celou skládku a zohlednit i plánované další rozšíření kapacity sklárky.

6. OSTATNÍ PRŮMYSLOVÉ ČINNOSTI

6.4.

a) jatka o kapacitě porážky větší než 50 t jatečně opracovaných těl denně,

Problematika kapacity

Kapacita porážky se odvozuje z čisté hmotnosti jatečně opracovaných těl poražených zvířat. Konkrétně se jedná o „čisté půlky“ a čtvrtky těl zvířat. Pokud například provozovatel nakupuje hotové maso, které v zařízení bourá a balí, nezapočítává se tento objem do objemu denní kapacity porážky zařízení.

b) zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv

– z živočišných surovin (jiných než mléka), o výrobní kapacitě větší než 75 t hotových výrobků denně,

– z rostlinných surovin, o výrobní kapacitě větší než 300 t hotových výrobků denně (v průměru za čtvrtletí),

Míchárny krmiv

Společnost provozuje výrobu krmných směsí na úpravu a zpracování surovin za účelem výroby krmiv. Protože se prahové kapacity pro výrobu z živočišných a rostlinných surovin liší, je důležitá správná identifikace vstupů. Pokud jsou v zařízení zpracovávány na krmivo živočišné i rostlinné suroviny v jakémkoliv vzájemném poměru, na zařízení se vztahuje první odrážka kategorie 6.4. b) přílohy č. 1 zákona a prahovou hodnotou je výrobní kapacita 75 t hotových výrobků denně. Množství zpracovávané živočišné suroviny nemá pro zařazení pod režim integrovaného povolování žádný význam, rozhodujícím parametrem je hotový výrobek. Pokud se živočišná surovina nezpracovává, platí prahová hodnota 300 t hotových výrobků denně.

Výrobní kapacita – průměr za čtvrtletí

Průměr za čtvrtletí, který slouží pro porovnání s prahovou hodnotou u kategorie 6.4. b) u rostlinných surovin, je definován jako podíl celkového vyrobeného množství krmiv za čtvrtletí a počtu dnů za čtvrtletí, kdy je zařízení v provozu. Pro účely výpočtu lze považovat za čtvrtletí 3 po sobě jdoucí měsíce s maximální produkcí.

Výroba nápojů

Výroba nealkoholických nápojů do kategorie 6.4. b) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci spadá. Podmínkou pro zařazení zařízení v případě výroby slazených limonád do působnosti tohoto zákona je uvedená kapacita, která má dosahovat celkovou denní produkci 300 t hotových výrobků. Podle přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci spadají do kategorie 6.4. b) uvedené přílohy nejen sladovny, ale i zařízení na výrobu piva (pivovary) a nealkoholických nápojů, pokud používají suroviny rostlinného původu (slad, cukr, sirupy, chmelové a ovocné koncentráty atp.).

Výroba potravin mixází chemických látek

Výroba potravin mixází chemických látek uznaných za potraviny nebo povolených do potravin spadá pod působnost zákona o integrované prevenci v kategorii 6.4. b) přílohy č. 1 v případě, že se jedná o výrobu z živočišných nebo rostlinných surovin nebo jejich směsí a pokud tato výroba přesáhne prahové hodnoty uvedené v definici kategorie 6.4. b).

Výroba premixů, proteinových krmiv a produktů určených drobnochovatelům

Zařízení na výrobu premixů krmných aditiv, proteinových krmiv a produktů pouze z rostlinných surovin určených drobnochovatelům se řadí do kategorie 6.4. b) přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, protože odpovídají definici zařízení na úpravu a zpracování za účelem výroby potravin nebo krmiv z rostlinných surovin. Rozhodující pro zařazení výroby pod režim integrovaného povolování je výrobní kapacita v průměru za čtvrtletí.

c) zařízení na úpravu a zpracování mléka, kde množství odebíraného mléka je větší než 200 t denně (v průměru za rok).

Určení kapacity výroby sušeného mléka

Výroba sušeného mléka probíhá z odebíraného mléka o průměrném množství 186,272 t denně za rok 2005 a 174,246 t denně za 1. pololetí 2006. Prahové hodnoty k příloze č. 1 zákona se obecně udávají k projektovaným výrobním kapacitám nebo k jinému parametru zařízení. U kategorie 6.4. c) je tímto údajem doložitelné množství odebíraného mléka v uplynulých letech. Sušárna mléka zpracovávající udané množství odebíraného mléka nepřesahuje prahovou hodnotu kategorie 6.4. c) přílohy č. 1 zákona a zařízení tudíž nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

6.5. Zařízení na odstraňování nebo využití konfiskátů živočišného původu a živočišného odpadu o kapacitě zpracování větší než 10 t denně.

Krematorium pro zvířata

Zařízení krematorium pro zvířata spadá do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, pokud zařízení přesáhne kapacitu zpracování 10 t zvířecích těl denně.

Bioplynová stanice

Bioplynová stanice sestává z fermentovacích nádrží na výrobu bioplynu a otevřených nádrží a lagun pro navážení vstupní suroviny a vyfermentovanou surovinu určenou jako hnojivo. Jako suroviny jsou do zařízení přijímány hlavně vedlejší živočišné produkty. Výsledkem zpracování je jednak biologický substrát pro hnojení, jednak bioplyn. Projektovaná kapacita vstupních surovin je 360 t/den. Bioplyn je spalován v kogeneračních jednotkách o jmenovitém tepelném výkonu 740 kW (elektrický výkon 717 kW). Výše uvedené zařízení využívá konfiskáty živočišného původu a kapacita zařízení je vyšší než 10 tun denně, proto lze předmětnou bioplynovou stanicí zařadit do kategorie 6.5. zákona a vzniká povinnost získat integrované povolení.

Bioplynová stanice II

Výstavba bioplynové stanice bude mít výkon 2,83 MWel a 2,938 MWt. Zařízení na výrobu bioplynu je založeno na anaerobní fermentaci v uzavřených plynotěsných fermentorech v režimu mezofilního vyhnívání. Provoz bioplynové stanice bude kontinuální 24 hodin denně, 365 dní v roce. Suroviny a digestát budou sváženy pouze v pracovních dnech. Vstupem do bioplynové stanice bude kukuřičná siláž a kejda. Výstupem bude digestát, který bude odvodňován na tuhý digestát a tekutou složku fugát. Obě výstupní složky budou sloužit jako zemědělské hnojivo. Vyprodukovaný bioplyn z fermentačního procesu bude spalován na kogeneračních jednotkách.

Kejda je považována za statkové hnojivo podle zákona č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech) v platném znění. Podle § 2 písm. b) se statkovým hnojivem rozumí hnůj, hnojůvka, močůvka, kejda, sláma, jakož i jiné zbytky rostlinného původu a další vedlejší produkty vzniklé chovem hospodářských zvířat, vznikající zejména v zemědělské prvovýrobě, nejsou-li dále upravovány. Podle § 1 odst. 1 se tento zákon vztahuje i na hnojiva, pomocné půdní látky, pomocné rostlinné přípravky a substráty, určené k použití jako suroviny k dalšímu zpracování.

V bioplynové stanici nebudou odstraňovány ani využívány konfiskáty živočišného původu ani živočišný odpad, proto zařízení nelze zařadit do kategorie 6.5. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci. Pokud by došlo ke změně vstupních materiálů a bylo by zpracováváno více než 10 tun vedlejších živočišných produktů nebo živočišných odpadů denně, zařízení by pak naplňovalo dikci kategorie 6.5. zákona o integrované prevenci.

6.6. Zařízení intenzivního chovu drůbeže nebo prasat mající prostor pro více než

Prostor a počet kusů

Pro zařazení do působnosti zákona o integrované prevenci je stěžejní projektovaná kapacita chovů drůbeže a prasat (prostor), nikoli aktuální fyzický počet kusů zvířat v chovu.

a) 40.000 kusů drůbeže**Kachní líheň**

Zařízení kachní líheň se skládá ze sedmi částí – příjem vajec, umývárna, sklad vajec, předlíheň, dolíheň, vybírací místnost a expedice. Do kachní líhně se každý den sváží vejce z chovných hejn, která se uskladňují ve skladu vajec. Ze skladu se vejce vkládají do předlíhni a následně do dolíhni, přičemž celý proces líhnutí trvá celkem 28 dní. Po vylíhnutí se kachňata bezprostředně odvázejí k jednotlivým výkrmcům. Specifikaci líhně lze nalézt ve vyhlášce č. 382/2003 Sb., o veterinárních požadavcích na obchodování se zvířaty a o veterinárních podmínkách jejich dovozu ze třetích zemí. Pro účely vyhlášky se líhni rozumí – „podnik, jehož činnost spočívá v uložení násadových vajec do inkubátoru, jejich líhnutí a dodání jednodenních kuřat.“ Definici chovu lze nalézt v zákoně č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon). „Chovem je chov zvířete nebo skupiny zvířat téhož druhu jednoho chovatele.“ Kategorie 6.6. a) přílohy č. 1 zákona se tedy vztahuje pouze na chov drůbeže. Kachní líheň nespadá do kompetence zákona č. 76/2002 Sb.

b) 2000 kusů prasat na porážku (nad 30 kg), nebo**Kapacita 2000 kusů prasat na porážku**

Pro zařízení chovu prasat je relevantní kategorie 6.6. b). V areálu jsou dvě stáje pro výkrm vepřů s projektovanou kapacitou 1200 ks a 800 ks. Tyto stáje lze považovat za jedno zařízení ve smyslu § 2 písm. a) zákona o integrované prevenci a projektované kapacity se sčítají. Projektovaná kapacita zařízení je 2000 kusů prasat. Lze konstatovat, že prahová hodnota více než 2000 kusů prasat není překročena, a proto zařízení nespadá pod působnost zákona o integrované prevenci.

c) 750 kusů prasníc.**Problematika sčítání kapacit**

Projektované kapacity pro jednotlivé kategorie zvířat – kategorie přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci 6.6. a), 6.6. b), 6.6. c) – se při výpočtu maximální kapacity zařízení pro jejich případné zařazení pod působnost zákona o integrované prevenci vzájemně nesčítají.

6.7. Zařízení pro povrchovou úpravu látek, předmětů nebo výrobků používající organická rozpouštědla, zejména provádějící apreturu, potiskování, pokovování, odmašťování, nepromokavou úpravu, úpravu rozměrů, barvení, čištění nebo impregnaci, o spotřebě organického rozpouštědla větší než 150 kg za hodinu nebo větší než 200 t za rok.**Zpracování textilií**

V případech, kdy jsou textilie zpracovávány s použitím organických rozpouštědel, zvláště při upravování, provrstvování, impregnování a kašírování, je odpovídající zařazení do kategorie 6.7. přílohy č. 1 zákona o integrované prevenci, a to při překročení spotřeby organických rozpouštědel v množství větším než 150 kg organických rozpouštědel za hodinu, popř. více než 200 tun za rok.

Dokládání údajů o spotřebě organického rozpouštědla

Pokud projektová dokumentace zařízení kategorie 6.7. neobsahuje potřebné údaje o kapacitách předmětného zařízení, lze v některých případech doložit údaje o spotřebě organického rozpouštědla hodnotami vypočtenými z maximální teoretické výrobní kapacity lakovny.

6.8. Zařízení na výrobu uhlíku (vysokoteplotní karbonizací uhlí) nebo elektrografitu vypalováním či grafitizací.**Výrobu gumárenských sazí**

Výrobu gumárenských sazí retortovým procesem nelze zařadit do kategorie 6.8. přílohy č. 1 zákona, ale do kategorie 4.2. e) (viz. výklad k této kategorii).

KAPITOLA 7

DESET ZÁKLADNÍCH OTÁZEK PROVOZOVATELE ZAŘÍZENÍ

1) KDO MUSÍ MÍT INTEGROVANÉ POVOLENÍ?

Provozovatel zařízení uvedených v příloze č. 1 zákona č. 76/2002 Sb. má povinnost získat integrované povolení ze zákona. Provozovatel zařízení neuvedeného v příloze č. 1 může požádat o integrované povolení dobrovolně.

2) PODLE JAKÝCH KRITERIÍ LZE ZJISTIT, ZDA ZAŘÍZENÍ SPADÁ POD PŘÍLOHU Č. 1 ZÁKONA?

Pro jednotlivé kategorie činností (zařízení) jsou v příloze č. 1 zákona stanoveny prahové hodnoty kapacit (s výjimkou kategorií 1.2., 1.3., 1.4., 2.1., 2.5. a), 3.2., 4., 6.1. a) a 6.8.). Za kapacitu porovnávanou s prahovou hodnotou pro danou kategorii přílohy č. 1 zákona se považuje projektovaná výrobní kapacita, pokud není v definici konkrétní kategorie stanoveno jinak (například u kategorie 6.4. b) se u výroby z rostlinných surovin udává průměr za čtvrtletí).

3) DO KDY JE POTŘEBA MÍT INTEGROVANÉ POVOLENÍ?

Zařízení, uvedená do provozu před 30. 10. 2000, která podala žádost o stavební povolení do 30. 10. 1999, **měla povinnost mít integrované povolení do 30. 10. 2007** (§ 42 zákona).

Zařízení, uvedená do provozu v období od 1. 11. 2000 do 1. 1. 2003 nebo zařízení, pro která bylo vydáno stavební povolení do 1. 1. 2003, a která nebyla uvedena do provozu do 1. 1. 2003, **měla mít podanou žádost o integrované povolení do tří měsíců od účinnosti zákona a dále provozovat v souladu s § 16 zákona** (§ 43 zákona).

Nová zařízení s žádostí o stavební povolení po 1. 1. 2003 **mají povinnost mít integrované povolení před stavebním povolením (§ 45 zákona)**.

Zařízení, pro která byla podána žádost o stavební povolení do 31. 12. 2002 a do tohoto data nebylo pro zařízení vydáno stavební povolení, **musí doložit integrované povolení současně s návrhem, na základě kterého má být započato s užíváním stavby podle zvláštního právního předpisu** (stavební zákon). Tímto návrhem se rozumí žádost o povolení k předčasnému užívání stavby, žádost o souhlas se zkušebním provozem a návrh na zahájení kolaudačního řízení (**§ 45 zákona**).

4) KDO INTEGROVANÉ POVOLENÍ VYDÁVÁ?

Povolení vydává krajský úřad nebo MŽP (v případě zařízení s přeshraničním vlivem).

5) JAKOU FORMU MÁ ŽÁDOST O INTEGROVANÉ POVOLENÍ?

Vzor žádosti o integrované povolení je uveden ve vyhlášce č. 554/2002 Sb.

6) CO JE DOBRÉ VĚDĚT PŘED VYPLNĚNÍM ŽÁDOSTI?

- a) Jaká zařízení provozovatele spadají pod přílohu č. 1 zákona.
- b) Kdy byla zařízení uvedena do provozu / plánuje-li se rekonstrukce (podstatná změna zařízení).
- c) Co bude předmětem žádosti o vydání integrované povolení kromě zařízení spadajících pod přílohu č. 1.
- d) Jaká dokumentace je k vyplnění žádosti potřebná a jaká je k dispozici.
- e) Kde jsou k dispozici potřebné údaje.
- f) Kdo je povolujícím úřadem.
- g) Časový harmonogram celého procesu.
- h) Odborné kapacity k vyplnění žádosti.

7) JAKÉ JSOU VÝHODY IPPC?

- a) Přejít od samostatné ochrany jednotlivých složek životního prostředí k ochraně životního prostředí jako celku (zabránění přenosu znečištění z jedné složky do druhé).
- b) Povolení nahradí více rozhodnutí, vyjádření a souhlasů vyžadovaných pro stavební povolení a provoz.

8) PROČ VYUŽÍT PŘEDBĚŽNÉ KONZULTACE S KRAJSKÝM ÚŘADEM?

Umožňuje vyjasnění řady otázek týkajících se zejména rozsahu žádosti a údajů potřebných k bezproblémovému povolení procesu. Kvalitním předjednáním se může dosáhnout omezení případného doplňování žádosti v průběhu řízení a tím i zkrácení celého řízení.

9) JAK PROVÉST POROVNÁNÍ ZAŘÍZENÍ S BAT?

Nejprve zjistit (např. na stránkách <http://www.ippc.cz>), zda existuje příslušný odvětvový referenční dokument o BAT – BREF.

Pokud existuje odvětvový BREF:

- a) Použít odvětvový BREF.
- b) Zvážit relevanci horizontálního BREFu (např. chladicí systémy, monitoring, odpadní vody apod.).
- c) Zhodnotit hlediska pro stanovení BAT uvedená v příloze č. 3 zákona č. 76/2002 Sb., která nebyla hodnocena v bodě a) a b).
- d) Použít další relevantní zdroje.

Pokud neexistuje odvětvový BREF:

- a) Zvážit relevanci horizontálního BREFu (např. chladicí systémy, monitoring, odpadní vody apod.).
- b) Využít informace o technologiích a provozních postupech, které se běžně vyskytují v daném odvětví (např. materiály zpracované svazy, asociacemi a výzkumnými ústavami).
- c) Tyto informace porovnávat dle hledisek pro stanovení BAT uvedených v příloze č. 3 zákona č. 76/2002 Sb.
- d) Zhodnotit hlediska pro stanovení BAT uvedená v příloze č. 3 zákona č. 76/2002 Sb.

10) JAKÝ JE VZTAH INTEGROVANÉHO REGISTRU ZNEČIŠŤOVÁNÍ A INTEGROVANÉHO POVOLOVÁNÍ?

Integrovaný registr znečištění (IRZ) je upraven samostatným zákonem č. 25/2008 Sb., v platném znění. Někteří provozovatelé zařízení, spadajících pod zákon o integrované prevenci, mají ohlašovací povinnost do IRZ. Obě oblasti, integrované povolování a integrovaný registr znečišťování, jsou ale na sobě nezávislé. Ohlašování do integrovaného registru znečišťování nemá přímou souvislost s procesem integrovaného povolování a provozovatelé zařízení spadajících pod režim integrovaného povolování nemají automaticky ohlašovací povinnost do IRZ.

DŮLEŽITÉ POJMY

Emise	Přímé nebo nepřímé vypouštění látek, šíření vibrací a vyzařování hluku, tepla nebo jiných forem neionizujícího záření ze zařízení do životního prostředí.
Emisní limit	Nejvyšší přípustná emise znečišťujících látek vyjádřená množstvím, koncentrací, hmotnostním tokem nebo jinou specifickou veličinou, která nesmí být během jednoho či několika časových období překročena. V rámci procesu integrovaného povolování se stanovují zejména pro látky uvedené v příloze č. 2 zákona.
Environmentální	Vztahující se k životnímu prostředí.
Integrovaná prevence a omezování znečištění (IPPC)	Podle směrnice 2008/1/ES je integrovaná prevence a omezování znečištění nový přístup k ochraně životního prostředí, jehož účelem je zabránit emisím do ovzduší, vody a půdy i se zřetelem na nakládání s odpady všude tam, kde je to možné, a tam, kde to možné není, alespoň minimalizovat vznik odpadů, aby bylo dosaženo vysoké úrovně ochrany životního prostředí jako celku.
Integrované povolení	Rozhodnutí povolujícího úřadu, kterým se stanoví podmínky k provozu zařízení, včetně provozu činností přímo spojených s provozem zařízení v místě a které se vydává namísto rozhodnutí, stanovisek, vyjádření a souhlasů vydávaných podle zvláštních právních předpisů v oblasti ochrany životního prostředí, ochrany veřejného zdraví a v oblasti zemědělství, pokud to tyto předpisy umožňují.
Integrovaný registr znečišťování	Veřejně přístupný informační systém úniků a přenosů znečišťujících látek.
IPPC zařízení	Označení zařízení spadajícího pod zákon o integrované prevenci.
Koncové technologie	Technologie, které nejsou nutnou součástí výrobní technologie, jsou zařazeny na to místo výrobního procesu, kde jsou znečišťující látky vypouštěny do životního prostředí. Jejich účelem je snížení znečištění životního prostředí pod úroveň požadovanou zákonem (např. odlučovače, ČOV). Řešení ochrany životního prostředí pomocí koncových technologií je nákladné a často pouze přenáší znečištění z jedné složky životního prostředí do druhé.

<p>Nejlepší dostupná technika (BAT)</p>	<p>Nejúčinnější a nejpokročilejší stadium vývoje činností a způsobů jejich provozování, které ukazují praktickou vhodnost určitých technik navržených k předcházení a pokud to není možné k omezování emisí a jejich dopadů na životní prostředí.</p> <p>Pod pojmem „technika“ se rozumí jak používaná technologie, tak způsob, jakým je zařízení navrženo, vybudováno, provozováno a vyřazováno z činnosti.</p> <p>„Dostupnými technikami“ se rozumí techniky vyvinuté v měřítku umožňujícím zavedení v příslušném průmyslovém odvětví za ekonomicky a technicky přijatelných podmínek s ohledem na náklady a přínosy, pokud jsou provozovateli za rozumných podmínek dostupné bez ohledu na to, zda jsou používány nebo vyráběny v České republice, „nejlepšími“ se rozumí nejučinnější technika z hlediska dosažení vysoké úrovně ochrany životního prostředí.</p> <p>Posuzování zda spadá daná technika do kategorie BAT určují především provozní indikátory (měrné spotřeby surovin, energií, měrné emise). Tyto indikátory definují nejlepší environmentální výkonnost, které lze dosáhnout v dané výrobní operaci.</p>
<p>Odborně způsobilá osoba (OZO)</p>	<p>Právnícká nebo fyzická osoba pověřená Ministerstvem životního prostředí k poskytování odborných vyjádření v rámci řízení o vydání integrovaného povolení.</p>
<p>Odpad</p>	<p>Každá movitá věc, které se osoba zbavuje nebo má úmysl nebo povinnost se jí zbavit a přísluší do některé ze skupin odpadů uvedených v příloze k zákonu o odpadech.</p>
<p>Podstatná změna v provozu zařízení</p>	<p>Změna v provozu zařízení, která může mít podle uvážení úřadu významné nepříznivé účinky na člověka nebo životní prostředí; změna v provozu zařízení nebo rozšíření provozu zařízení se vždy považují za podstatné, když změna nebo rozšíření samy o sobě překračují prahové hodnoty uvedené v příloze č. 1 zákona.</p>
<p>Povolující úřad (v textu jen „úřad“)</p>	<p>Povolujícím úřadem se většinou rozumí příslušný krajský úřad. V případě přeshraničního vlivu zařízení je povolujícím úřadem MŽP.</p>
<p>Provozovatel zařízení (v textu jen „provozovatel“)</p>	<p>Ve vztahu k zařízení je provozovatel osoba, která má kontrolu nad provozem zařízení. Provozovatel tuto skutečnost musí prokázat. Zákon definuje provozovatele jako právníckou nebo fyzickou osobu, která provozuje nebo bude provozovat zařízení.</p>

Přenos	Přesun znečišťujících látek v odpadech nebo odpadů určených k odstranění nebo využití mimo hranice provozovny a znečišťujících látek v odpadních vodách určených k čištění mimo hranice provozovny.
Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách (BREF)	Referenční dokumenty o nejlepších dostupných technikách (BAT Reference Document – BREF) jsou výsledkem formální výměny informací o BAT a odvozených emisních limitech. BREF vytváří Evropská kancelář IPPC a schvaluje je Evropská komise. BREFy jsou připravovány postupně pro výrobní odvětví respektive mezisektorové procesy (tzv. horizontální BREF) vyjmenované v příloze I. Směrnice IPPC. Dokumenty jsou publikovány na serveru European IPPC Bureau, Sevilla, Španělsko http://eippcb.jrc.es/ , rovněž přístupné v českém překladu na http://www.ippc.cz .
Směrnice IPPC	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/1/ES ze dne 15. ledna 2008 o integrované prevenci a omezování znečištění.
Standard kvality životního prostředí	Souhrn požadavků stanovených na základě zvláštních právních předpisů (zákon o ochraně přírody a krajiny, zákon o vodách a další), které musí životní prostředí splňovat v daném čase a místě.
Zákon o integrované prevenci (v textu jen „zákon“)	Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o integrované prevenci), ve znění pozdějších předpisů.
Zařízení	Zařízením je stacionární technická jednotka, ve které probíhá jedna či více průmyslových činností uvedených v příloze č. 1 k zákonu, a jakékoli další s tím přímo spojené činnosti, které po technické stránce souvisejí s průmyslovými činnostmi uvedenými v příloze č. 1 k tomuto zákonu probíhajícími v dotčeném místě a mohly by ovlivnit emise a znečištění, nejde-li o stacionární technickou jednotku používanou k výzkumu, vývoji a zkoušení nových výrobků a procesů; za zařízení se považuje i stacionární technická jednotka neuvedená v příloze č. 1 k tomuto zákonu, jestliže provozovatel zařízení pro ni požádá o vydání integrovaného povolení.
Změna v provozu zařízení	Změna v užívání, způsobu provozu nebo rozšíření zařízení, která může mít účinky na zdraví člověka nebo životní prostředí.
Znečištění	Znečištěním se rozumí lidskou činností přímo či nepřímo způsobené vniknutí látek, vibrací, hluku, tepla nebo jiných forem neionizujícího záření do ovzduší, vody nebo půdy, které může být škodlivé pro zdraví člověka nebo zvířat nebo může nepříznivě ovlivnit kvalitu životního prostředí nebo může vést ke škodám na hmotném majetku nebo může omezit či zabránit využívání hodnot životního prostředí, které jsou chráněny zvláštními právními předpisy.

POUŽITÉ ZKRATKY

BAT	Best Available Technique – Nejlepší dostupná technika
BREF	Best Available Techniques Reference Document – Referenční dokument o nejlepších dostup. technikách
ČIŽP	Česká inspekce životního prostředí
ČR	Česká republika
ČOV	Čistírna odpadních vod
EIA	Environmental Impact Assessment – Posuzování vlivů na životní prostředí
EK	Evropská komise
EU	Evropská unie
IP	Integrované povolení
IPPC	Integrated Pollution Prevention and Control – Integrovaná prevence a omezování znečištění
IRZ	Integrovaný registr znečišťování
KHS	Krajská hygienická stanice
KÚ	Krajský úřad
MPO	Ministerstvo průmyslu a obchodu
MZd	Ministerstvo zdravotnictví
MZe	Ministerstvo zemědělství
MŽP	Ministerstvo životního prostředí
OVSS	Odbor výkonu státní správy MŽP (územní odbor)
OZO	Odborně způsobilá osoba
ŽP	Životní prostředí

DŮLEŽITÉ ODKAZY A KONTAKTY

ODKAZY

Informační systém IPPC Ministerstva životního prostředí	http://www.mzp.cz/ippc
Informační portál IPPC	http://www.ippc.cz
Ministerstvo životního prostředí	http://www.mzp.cz
Ministerstvo průmyslu a obchodu	http://www.mpo.cz
Ministerstvo zemědělství	http://www.mze.cz
Česká inspekce životního prostředí	http://www.cizp.cz
Česká informační agentura životního prostředí	http://www.cenia.cz
Integrovaný registr znečišťování	http://www.irz.cz
Evropská komise	http://ec.europa.eu/environment/ippc/index.htm
Evropská kancelář IPPC	http://eippcb.jrc.es

MINISTERSTVA

Ministerstvo životního prostředí	Vršovická 65, 100 10 Praha 10
Ministerstvo průmyslu a obchodu	Na Františku 32, 110 15 Praha 1
Ministerstvo zemědělství	Těšnov 17, 117 05 Praha 1
Ministerstvo zdravotnictví	Palackého nám. 4, 128 01 Praha 2

KRAJSKÉ ÚŘADY

Jihočeský kraj	U Zimního stadionu 1952/ 2, 370 76 České Budějovice
Jihomoravský kraj	Žerotínovo nám. 3/5, 601 82 Brno
Karlovarský kraj	Závodní 353/88, 360 21 Karlovy Vary-Dvory
Královéhradecký kraj	Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové
Liberecký kraj	U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec
Moravskoslezský kraj	28 října, 702 18 Moravská Ostrava
Olomoucký kraj	Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc
Pardubický kraj	Komenského náměstí 125, 535 11 Pardubice
Plzeňský kraj	Škroupova 18, 306 13 Plzeň
Středočeský kraj	Zborovská 11, 150 00 Praha 5
Ústecký kraj	Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem
Kraj Vysočina	Žižkova 57, 587 33 Jihlava
Zlínský kraj	Tř. Tomáše Bati 3792, 760 01 Zlín
Hl. město Praha	Mariánské náměstí 2, 110 00 Praha 1

CENIA

CENIA	Litevská 8/1174, 100 10 Praha 10
-------	----------------------------------

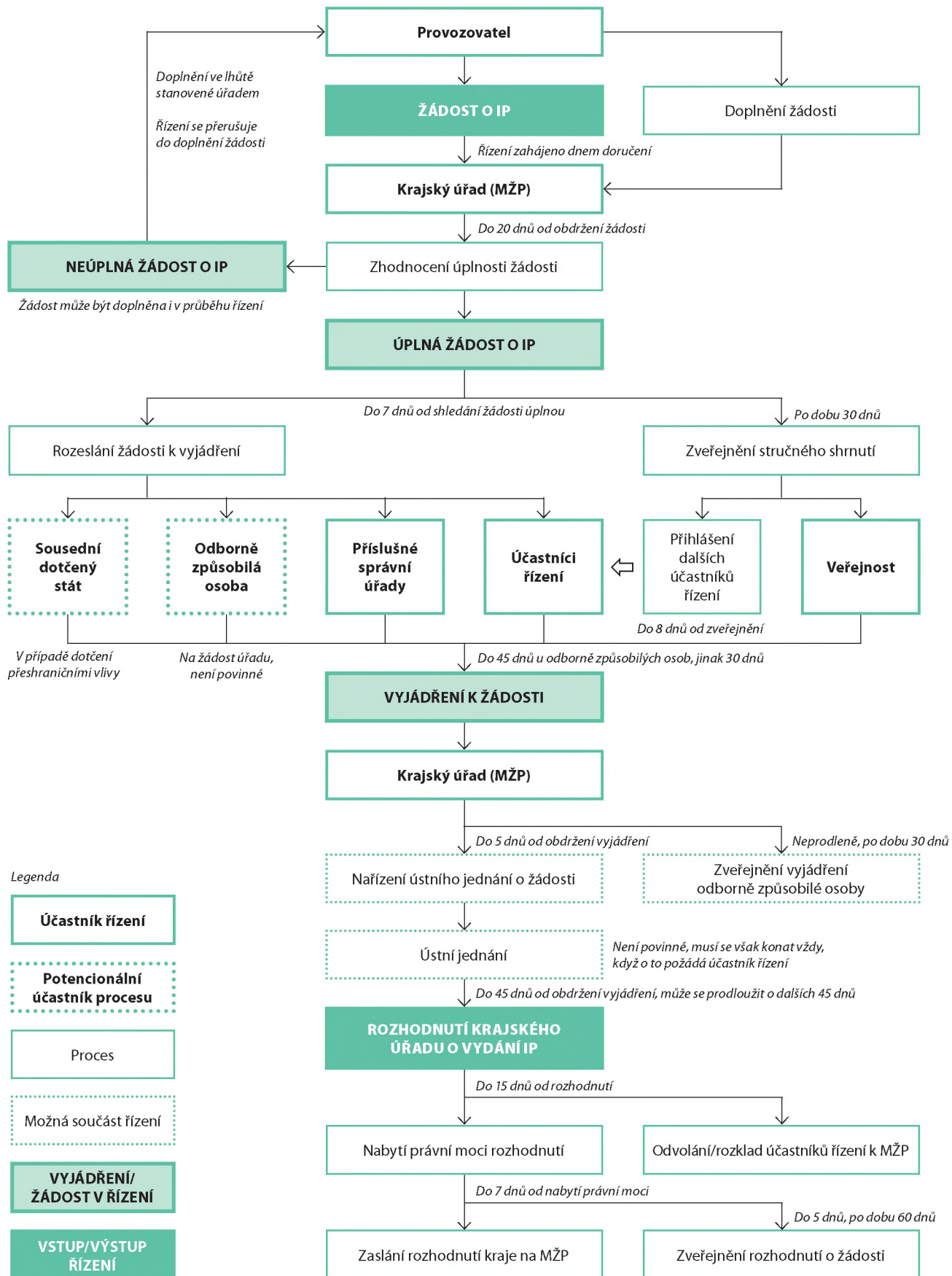
ČIŽP

Ředitelství	Na Břehu 267, 190 00 Praha 9
Praha	Wolkerova 11/40, 160 00 Praha 6
České Budějovice	Dr. Stejskala 6, P.O. Box 32, 370 21 České Budějovice
Plzeň	Klatovská třída 48, 301 22 Plzeň
Ústí nad Labem	Výstupní 1644, 400 07 Ústí nad Labem
Liberec	Třída 1. máje, 460 01 Liberec 4
Hradec Králové	Resslova 1229, 500 02 Hradec Králové
Havlíčkův Brod	Bělohorská 3304, 580 01 Havlíčkův Brod
Olomouc	Tovární 11, 772 11 Olomouc
Ostrava	Valchařská 15, 702 00 Ostrava
Brno	Lieberzeitova 14, 614 00 Brno

KRAJSKÉ HYGIENICKÉ STANICE

HS Hl. města Prahy	Rytířská 12, p. s. 203, 110 01 Praha 1
KHS Jihomoravského kraje	Jeřábkova 4, 602 00 Brno
KHS Jihočeského kraje	Na sadech 25, 370 71 České Budějovice
KHS Královéhradeckého kraje	Habrmanova 19, 501 01 Hradec Králové
KHS Vysočina	Vrchlického 57, 587 25 Jihlava
KHS Libereckého kraje	Husova 64, 460 31 Liberec
KHS Moravskoslezského kraje	Na Bělidle 7, 702 00 Moravská Ostrava
KHS Pardubického kraje	Klášterní 54, 530 02 Pardubice
KHS Plzeňského kraje	Skrétova 15, 303 22 Plzeň
KHS Středočeského kraje	Dittrichova 17, 128 01 Praha 2
KHS Ústeckého kraje	Moskevská 15, 400 01 Ústí nad Labem
KHS Zlínského kraje	Havlíčkovovo nábřeží 600, 760 01 Zlín
KHS Karlovarského kraje	Závodní 94, 36021 Karlovy Vary
KHS Olomouckého kraje	Wolkerova 6, 779 11 Olomouc

SCHÉMA PROCESU VYDÁVÁNÍ INTEGROVANÉHO POVOLENÍ

**Ministerstvo životního prostředí
České republiky**

Integrovaná prevence a omezování znečištění

Stručný průvodce
2. aktualizované vydání

Autoři: Ing. Bc. Jan Maršák, Ph.D.; Ing. Jan Slavík a kol.
Vydalo: Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10.
Design, výroba: Formata, 2008.

© Ministerstvo životního prostředí, 2008

Publikace neprošla jazykovou úpravou. Informace uvedené v publikaci jsou platné k 1. 11. 2008. Mohou být zejména s ohledem na vývoj příslušných právních předpisů v budoucnu aktualizovány.

ISBN 978-80-7212-487-9

9788072124879